

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 176 (XX) — Nr. 850

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 17 decembrie 2008

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE				
Decizia nr. 1.261 din 25 noiembrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 și art. 17 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor și art. 102 alin. (3) lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice	2-3			
Decizia nr. 1.268 din 25 noiembrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3, art. 8 lit. k) și art. 14 din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism	3-5			
Decizia nr. 1.271 din 25 noiembrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 199 din Codul de procedură penală	5-6			
Decizia nr. 1.279 din 25 noiembrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 275—278 din Codul de procedură penală	7-8			
Decizia nr. 1.280 din 25 noiembrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 ¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură penală.....	8-9			
Decizia nr. 1.281 din 25 noiembrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 89 alin. (3) și art. 88 ¹ alin. (1) din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală	9-10			
			HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
		1.643.	— Hotărâre privind aprobarea Licenței de concesiune a activității miniere de exploatare a andezitului nr. 1.691/2000, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale și Societatea Comercială „Damiacons” — S.R.L.	10
			ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		530.	— Decizie a directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor pentru aprobarea Instrucțiunilor privind organizarea și desfășurarea activității de securitate și sănătate în muncă în unitățile sistemului administrației penitenciare	11-44
		637.	— Ordin al ministrului internelor și reformei administrative pentru aprobarea Regulamentului-cadru de organizare și funcționare a inspectoratelor de jandarmi județene	44-46
			ACTE ALE OFICIULUI ROMÂN PENTRU DREPTURILE DE AUTOR	
		228.	— Decizie de constituire a Comisiei de negociere a Metodologiei privind stabilirea remunerațiilor cuvenite titularilor de drepturi de autor și drepturi conexe pentru retransmiterea prin cablu.....	47

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 1.261**

din 25 noiembrie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 și art. 17 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor și art. 102 alin. (3) lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 și art. 17 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor și art. 102 alin. (3) lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Cristian Șendroi în Dosarul nr. 4.743/94/2007 al Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, deoarece critica autorului excepției vizează o omisiune legislativă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 17 decembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 4.743/94/2007, **Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 16 și art. 17 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 2/2001 și art. 102 alin. 3 lit. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 [în realitate fiind vorba de o eroare materială, obiectul excepției fiind art. 16 și art. 17 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor și art. 102 alin. (3) lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice]**, excepție ridicată de Cristian Șendroi în dosarul de mai sus.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 22 și art. 25, deoarece nu prevăd posibilitatea exonerării de răspundere pentru situații excepționale (cum ar fi necesitatea contravenientului de a se deplasa pe drumurile publice cu o viteză mai mare cu mai mult de 50 km/h, întrucât soția sa însărcinată trebuia să ajungă de urgență la spital). De asemenea, caracterul exagerat al măsurilor sancționatorii pentru încălcarea limitelor de viteză constituie, în opina autorului, o încălcare a dreptului la libera circulație.

Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 16 referitoare la mențiunile pe care trebuie să le cuprindă procesul-verbal de constatare a unei contravenții și ale art. 17 referitoare la sancțiunea în cazul lipsei anumitor mențiuni în procesul-verbal de constatare a contravenției din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, și ale art. 102 alin. (3) lit. e) referitoare la stabilirea contravenției pentru depășirea cu mai mult de 50 km/h a vitezei maxime admise pe un anumit sector de drum, din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în realitate, autorul excepției nu reclamă contrarietatea dispozițiilor legale criticate cu prevederile ori principiile constituționale, ci solicită pe această cale completarea acestora cu un alt caz de exonerare de răspundere contravențională. Or, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, aceasta „se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului”.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 și art. 17 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor și art. 102 alin. (3) lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Cristian Șendroi în Dosarul nr. 4.743/94/2007 al Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 noiembrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.268

din 25 noiembrie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3, art. 8 lit. k) și art. 14 din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3, art. 8 lit. k) și art. 14 din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism, excepție ridicată de Societatea Comercială „Marcel Prod” — S.R.L. în Dosarul nr. 124/838/2008 al Judecătoriai Liești.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 15 mai 2008, pronunțată în Dosarul nr. 124/838/2008, **Judecătoria Liești a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3, art. 8 lit. k) și art. 14 din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Marcel Prod” — S.R.L. în dosarul de mai sus.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale menționate încalcă

dispozițiile constituționale ale art. 45 referitoare la *Libertatea economică*, ale art. 135 alin. (1) referitoare la economia României ca economie de piață, deoarece prin libera inițiativă ca o caracteristică a economiei de piață se înțelege și dreptul administratorului de a-și stabili numărul persoanelor pe care dorește să le angajeze, cât și atribuțiile fiecărui salariat. Or, dispozițiile legale criticate impun, în contra prevederilor constituționale invocate, administratorului unei societăți comerciale să numească o persoană căreia să-i achite drepturi salariale, persoană care urmează să facă serviciile unei autorități publice, cum ar fi Oficiul Național pentru Combaterea Spălării Banilor. Totodată, prin obligația salariaților de a informa persoana desemnată conform art. 14 din lege se promovează delatunea ca obligație de serviciu, instituind un sistem similar cu cel din perioada comunistă.

Judecătoria Liești nu și-a exprimat opinia cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece scopul actului normativ este acela de a institui măsuri de prevenire și combatere a spălării banilor, precum și unele măsuri privind prevenirea și combaterea finanțării actelor de terorism, și nu este de natură să îngreiească accesul persoanelor fizice sau juridice la exercitarea unei activități economice și a liberei inițiative. Prin stabilirea obligației prevăzute de art. 3 din lege se urmărește asigurarea transparenței operațiunilor cu sume în numerar și facilitarea controlului statului în scopul optimizării prevenirii și sancționării spălării banilor. Aceasta nu este însă de natură să afecteze libertatea comerțului, pentru că legea nu impune persoanelor fizice sau juridice un număr limitat de tranzacții și nu îngreiește efectuarea lor.

În plus, potrivit art. 14 alin. (3) din Legea nr. 656/2002, prevederile referitoare la obligativitatea desemnării unei persoane cu responsabilități în aplicarea acestei legi nu sunt aplicabile persoanelor fizice și juridice prevăzute de art. 8 lit. k) din același act normativ.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 3, art. 8 lit. k) și art. 14 din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 904 din 12 decembrie 2002, modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 53 din 21 aprilie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 333 din 30 aprilie 2008, care au următorul conținut:

Art. 3: „(1) De îndată ce salariatul unei persoane juridice sau una dintre persoanele fizice prevăzute la art. 8 are suspiciuni că o operațiune ce urmează să fie efectuată are ca scop spălarea banilor sau finanțarea actelor de terorism, va informa persoana desemnată conform art. 14 alin. (1), care va sesiza imediat **Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor**, denumit în continuare **Oficiul**. Persoana desemnată va analiza informațiile primite și va sesiza **Oficiul** cu privire la suspiciunile motivate rezonabil. Acesta va confirma primirea sesizării.

(11) Banca Națională a României, Comisia Națională a Valorilor Mobiliare, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor sau Comisia de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private va informa de îndată **Oficiul** cu privire la autorizarea ori refuzul autorizării operațiunilor prevăzute la art. 28 din Legea nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului, comunicând și motivul pentru care s-a dispus soluția respectivă.

(2) Dacă **Oficiul** consideră necesar, poate dispune, motivat, suspendarea efectuării operațiunii pe o perioadă de 48 de ore. În cazul în care cele 48 de ore se împlinesc într-o zi nelucrătoare, termenul se prorogă până la prima zi lucrătoare. Suma pentru care s-a dispus suspendarea operațiunii rămâne blocată în contul titularului până la expirarea perioadei pentru care s-a dispus suspendarea sau, după caz, până la dispunerea altei măsuri de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, în condițiile legii.

(3) Dacă **Oficiul** consideră că perioada prevăzută de alin. (2) nu este suficientă, poate solicita, motivat, înainte de expirarea acestui termen, Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție prelungirea suspendării efectuării operațiunii cu cel mult 72 de ore. În cazul în care cele 72 de ore se împlinesc într-o zi nelucrătoare, termenul se prorogă până la prima zi lucrătoare. Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție poate autoriza o singură dată prelungirea solicitată sau, după caz, poate dispune încetarea suspendării operațiunii. Decizia Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție se comunică de îndată **Oficiului**.

(4) **Oficiul** trebuie să comunice persoanelor prevăzute la art. 8, în termen de 24 de ore, decizia de suspendare a efectuării

operațiunii ori, după caz, măsura prelungirii acesteia, dispusă de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

(5) Dacă **Oficiul** nu a făcut comunicarea în termenul prevăzut la alin. (4), persoanele la care se referă art. 8 vor putea efectua operațiunea.

(6) Persoanele prevăzute la art. 8 ori persoanele desemnate potrivit dispozițiilor art. 14 alin. (1) vor raporta **Oficiului**, în cel mult 10 zile lucrătoare, efectuarea operațiunilor cu sume în numerar, în lei sau în valută, a căror limită minimă reprezintă echivalentul în lei a 15.000 euro, indiferent dacă tranzacția se realizează prin una sau mai multe operațiuni ce par a avea o legătură între ele.

(7) Prevederile alin. (6) se aplică și transferurilor externe în și din conturi pentru sume a căror limită minimă reprezintă echivalentul în lei a 15.000 euro.

(8) Persoanele prevăzute la art. 8 lit. e) și f) nu au obligația de a raporta către **Oficiu** informațiile pe care le primesc sau pe care le obțin de la unul dintre clienții lor în cursul determinării situației juridice a acestuia ori al apărării sau reprezentării acestuia în cadrul unor proceduri judiciare ori în legătură cu acestea, inclusiv al acordării de consultanță cu privire la declanșarea unor proceduri judiciare, potrivit legii, indiferent dacă aceste informații au fost primite sau obținute înainte, în timpul ori după încheierea procedurilor.

(9) Forma și conținutul raportului pentru operațiunile prevăzute la alin. (1), (6) și (7) vor fi stabilite prin decizie a plenului **Oficiului**, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi. Raportările prevăzute la alin. (6) și (7) se transmit **Oficiului** o dată la 10 zile lucrătoare, în baza unei metodologii de lucru elaborate de **Oficiu**.

(10) În cazul persoanelor prevăzute la art. 8 lit. e) și f), raportările se fac către persoanele desemnate de către structurile de conducere ale profesiilor liberale, care au obligația de a le transmite **Oficiului** în cel mult 3 zile de la primire. Informațiile se transmit **Oficiului** nealterate.

(11) Autoritatea Națională a Vănilor comunică lunar **Oficiului** toate informațiile pe care le deține, potrivit legii, în legătură cu declarațiile persoanelor fizice privind numerarul în valută și/sau în monedă națională, care este egal sau depășește limita stabilită prin Regulamentul (CE) nr. 1.889/2005 al Parlamentului European și al Consiliului privind controlul numerarului la intrarea sau la ieșirea din Comunitate, deținute de acestea la intrarea sau ieșirea din Comunitate. Autoritatea Națională a Vănilor va comunica **Oficiului** de îndată, dar nu mai târziu de 24 de ore, toate informațiile legate de suspiciunile de spălare de bani sau finanțare a terorismului ce sunt identificate în cursul activității specifice.

(12) Sunt exceptate de la obligațiile de raportare prevăzute la alin. (6) următoarele operațiuni derulate în nume și pe cont propriu: între instituții de credit, între instituții de credit și Banca Națională a României, între instituții de credit și trezoreria statului, între Banca Națională a României și trezoreria statului. Prin hotărâre a Guvernului se pot stabili, la propunerea plenului **Oficiului**, și alte excepții de la cerințele de raportare prevăzute la alin. (6), pe durată determinată.”

Art. 8 lit. k): „Intră sub incidența prezentei legi următoarele persoane fizice sau juridice: [...]

k) alte persoane fizice sau juridice care comercializează bunuri și/sau servicii, numai în măsura în care acestea au la bază operațiuni cu sume în numerar, în lei sau în valută, a căror limită minimă reprezintă echivalentul în lei a 15.000 euro, indiferent dacă tranzacția se execută printr-o singură operațiune sau prin mai multe operațiuni ce par a avea o legătură între ele.”

Art. 14: „(1) Persoanele juridice prevăzute la art. 8 vor desemna una sau mai multe persoane care au responsabilități în aplicarea prezentei legi, ale căror nume vor fi comunicate

Oficiului, împreună cu natura și cu limitele responsabilităților menționate.

(1¹) Persoanele prevăzute la art. 8 lit. a)—d), g)—j), precum și structurile de conducere ale profesiilor liberale prevăzute la art. 8 lit. e) și f) vor desemna una sau mai multe persoane care au responsabilități în aplicarea prezentei legi, ale căror nume vor fi comunicate Oficiului, cu precizarea naturii și limitelor responsabilităților încredințate, și vor stabili politici și proceduri adecvate în materie de cunoaștere a clientelei, de raportare, de păstrare a evidențelor secundare sau operative, de control intern, evaluare și gestionare a riscurilor, managementul de conformitate și comunicare, pentru a preveni și a împiedica operațiunile suspecte de spălarea banilor sau finanțarea terorismului, asigurând instruirea corespunzătoare a angajaților. Instituțiile de credit și instituțiile financiare au obligația de a desemna un ofițer de conformitate subordonat conducerii executive, care coordonează implementarea politicilor și procedurilor interne pentru aplicarea prezentei legi.

(2) Persoanele desemnate conform alin. (1) și (1¹) răspund pentru îndeplinirea sarcinilor stabilite în aplicarea prezentei legi.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3, art. 8 lit. k) și art. 14 din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism, excepție ridicată de Societatea Comercială „Marcel Prod” — S.R.L. în Dosarul nr. 124/838/2008 al Judecătorei Liești.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 noiembrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.271

din 25 noiembrie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 199 din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 199 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Maria Aldea în Dosarul nr. 7.440/245/2008 al Judecătorei Iași.

(3) Dispozițiile alin. (1), (1¹) și (2) nu sunt aplicabile persoanelor fizice și juridice prevăzute la art. 8 lit. k).

(4) Instituțiile de credit și instituțiile financiare trebuie să informeze toate sucursalele și filialele lor situate în state terțe asupra politicilor și procedurilor stabilite potrivit alin. (1¹)."

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional prin raportare la critici similare. Astfel, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 71 din 5 februarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 152 din 28 februarie 2008, și a Deciziei nr. 464 din 17 mai 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 390 din 8 iunie 2007, Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (6), art. 8, art. 16 alin. (1) și art. 22 alin. (2) și art. 8 lit. k) și ale art. 14 alin. (1) din Legea nr. 656/2002.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele deciziilor mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 23 mai 2008, pronunțată în Dosarul nr. 7.440/245/2008, **Judecătoria Iași a sesizat Curtea**

Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 199 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Maria Aldea în dosarul de mai sus.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 21 referitoare la *Accesul liber la justiție* și ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la *Dreptul la un proces echitabil*, în măsura în care împotriva încheierii sau ordonanței de amendare se poate formula numai cerere de scutire sau reducere și în măsura în care cererea se soluționează de același judecător care a aplicat amenda.

Judecătoria Iași opinează că textul ar putea intra în conflict cu prevederile constituționale invocate.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, deoarece persoana amendată poate cere doar scutirea de amendă ori reducerea acesteia, fără a putea solicita să se examineze ordonanța prin care s-a dispus amenda și, eventual, să se revină asupra acesteia. O asemenea reglementare este diferită de regulile procedural civile care, potrivit art. 108⁵ din Codul de procedură civilă, stabilesc dreptul persoanei interesate de a formula o cerere de reexaminare împotriva încheierii de stabilire a amenzii, aceasta fiind soluționată de instanța de judecată ori de președintele instanței.

Mai mult, persoana interesată nu are posibilitatea de a contesta în fața instanței de judecată ordonanța dispusă de procuror, ceea ce contravine dreptului persoanei interesate de a beneficia de toate garanțiile care condiționează dreptul la un proces echitabil.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 199 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Maria Aldea în Dosarul nr. 7.440/245/2008 al Judecătoriai Iași.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 noiembrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 199 din Codul de procedură penală referitoare la *Procedura privitoare la amenda judiciară*, care au următorul conținut:

„Amenda se aplică de organul de urmărire penală, prin ordonanță, iar de instanța de judecată, prin încheiere.

Persoana amendată poate cere scutirea de amendă ori reducerea amenzii. Cererea de scutire sau de reducere se poate face în termen de 10 zile de la comunicarea ordonanței ori a încheierii de amendare.

Dacă persoana amendată justifică de ce nu a putut îndeplini obligația sa, organul de urmărire penală sau instanța de judecată, apreciind, dispune scutirea sau reducerea amenzii.”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional prin raportare la critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 867 din 9 octombrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 779 din 16 noiembrie 2007, Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 199 din Codul de procedură penală.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele deciziei mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.279
din 25 noiembrie 2008referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 275—278
din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 275—278 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Emil Ivașcu în Dosarul nr. 180/44/2008 al Curții de Apel Galați — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care face trimitere la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 4 iulie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 180/44/2008, **Curtea de Apel Galați — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 275—278 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Emil Ivașcu în dosarul de mai sus.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 24, precum și ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Curtea de Apel Galați — Secția penală opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care face trimitere la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din

Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 275—278 din Codul de procedură penală, care au următorul conținut:

— Art. 275 — Dreptul de a face plângere:

„Orice persoană poate face plângere împotriva măsurilor și actelor de urmărire penală, dacă prin acestea s-a adus o vătămare intereselor sale legitime.

Plângerea se adresează procurorului care supraveghează activitatea organului de cercetare penală și se depune fie direct la acesta, fie la organul de cercetare penală.

Introducerea plângerii nu suspendă aducerea la îndeplinire a măsurii sau a actului care formează obiectul plângerii.”;

— Art. 276 — Obligația de înaintare a plângerii:

„Când plângerea a fost depusă la organul de cercetare penală, acesta este obligat ca în termen de 48 de ore de la primirea ei să o înainteze procurorului împreună cu explicațiile sale, atunci când acestea sunt necesare.”;

— Art. 277 — Termenul de rezolvare:

„Procurorul este obligat să rezolve plângerea în termen de cel mult 20 de zile de la primire și să comunice de îndată persoanei care a făcut plângerea modul în care a fost rezolvată.”;

— Art. 278 — Plângerea contra actelor procurorului:

„Plângerea împotriva măsurilor luate sau a actelor efectuate de procuror ori efectuate pe baza dispozițiilor date de acesta se rezolvă de prim-procurorul parchetului sau, după caz, de procurorul general al parchetului de pe lângă curtea de apel ori de procurorul șef de secție al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

În cazul când măsurile și actele sunt ale prim-procurorului ori ale procurorului general al parchetului de pe lângă curtea de apel sau ale procurorului șef de secție al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție ori au fost luate sau efectuate pe baza dispozițiilor date de către aceștia, plângerea se rezolvă de procurorul ierarhic superior.

În cazul rezoluției de neîncepere a urmăririi penale sau al ordonanței ori, după caz, al rezoluției de clasare, de scoatere de sub urmărire penală sau de încetare a urmăririi penale, plângerea se face în termen de 20 de zile de la comunicarea copiei de pe ordonanță sau rezoluție, persoanelor interesate, potrivit art. 228 alin. (6), art. 246 alin. 1 și art. 249 alin. 2.

Rezoluțiile sau ordonanțele prin care se soluționează plângerile împotriva rezoluțiilor sau ordonanțelor de neîncepere a urmăririi penale, de clasare, de scoatere de sub urmărire penală ori de încetare a urmăririi penale, se comunică persoanei care a făcut plângerea și celorlalte persoane interesate.

Dispozițiile art. 275—277 se aplică în mod corespunzător.”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional prin raportare la critici similare. Astfel, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 288 din 7 iunie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 733 din 12 august 2005, Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 275—278 din Codul de procedură penală.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi, de considerentele deciziei mai sus menționate își păstrează natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 275—278 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Emil Ivașcu în Dosarul nr. 180/44/2008 al Curții de Apel Galați — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 noiembrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.280

din 25 noiembrie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Marcel Vasile Holunga în Dosarul nr. 2.267/176/2007 al Judecătoria Sibiu.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care face trimitere la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 25 iunie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 2.267/176/2007, **Judecătoria Sibiu a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 278¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Marcel Vasile Holunga în dosarul de mai sus.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 131 alin. (1) și (2), ale art. 24 și art. 132 alin. (1).

Judecătoria Sibiu opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care face trimitere la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 278¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură penală, care au următorul conținut:

„*Judecătorul pronunță una dintre următoarele soluții: [...]*

c) admite plângerea, prin încheiere, desființează rezoluția sau ordonanța atacată și, când probele existente la dosar sunt suficiente, reține cauza spre judecare, în complet legal constituit, dispozițiile privind judecata în primă instanță și căile de atac aplicându-se în mod corespunzător.”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional prin raportare la critici similare.

Astfel, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 599 din 20 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 523 din 10 iulie 2008, Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiată

excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 8 lit. c) și alin. 9 din Codul de procedură penală.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi de

natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele deciziei mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Marcel Vasile Holunga în Dosarul nr. 2.267/176/2007 al Judecătoriei Sibiu.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 noiembrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.281

din 25 noiembrie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 89 alin. (3) și art. 88¹ alin. (1) din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocar — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Petre Lăzăroiu — judecător
Puskás Valentin Zoltán — judecător
Tudorel Toader — judecător
Augustin Zegrean — judecător
Iuliana Nedelcu — procuror
Afrodita Laura Tutunaru — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 89 alin. (3) și art. 88¹ alin. (1) din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, excepție ridicată de Valentin Vlad în Dosarul nr. 5.357/1/2008 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.

La apelul nominal răspunde personal autorul excepției, asistat de apărătorul ales, Alexandru Morărescu, din cadrul Baroului București, cu delegație la dosar, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Apărătorul autorului excepției pune concluzii de respingere a acesteia ca devenită inadmisibilă, deoarece dispozițiile legale criticate au fost modificate în sensul dorit de autor.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca devenită inadmisibilă, deoarece de la sesizarea Curții Constituționale și până în prezent dispozițiile legale au fost modificate fără a se prelua soluția legislativă anterioară.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Decizia nr. 2.287 din 24 iunie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 5.357/1/2008, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 89 alin. (3) și**

art. 88¹ alin. (1) din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, excepție ridicată de Valentin Vlad în dosarul de mai sus.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 1 alin. (1), (3) și (4), art. 20, art. 23 alin. (13), art. 124 alin. (3) și art. 125 alin. (1), precum și ale art. 5 și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care face trimitere la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, susținerile părților prezente, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 89 alin. (3) și art. 88¹ alin. (1) din Legea nr. 302/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 594 din 1 iulie 2004, modificată prin art. I pct. 57 din Legea

nr. 224/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 534 din 21 iunie 2006.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că de la data sesizării instanței de contencios constituțional și până în prezent a apărut Legea nr. 222 din 28 octombrie 2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în

materie penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 758 din 10 noiembrie 2008.

Așa fiind, Curtea observă că prezenta excepție de neconstituționalitate a devenit inadmisibilă, deoarece soluția legislativă anterioară nu a fost conservată în noua reglementare, iar criticile autorului excepției au rămas fără obiect.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca devenită inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 89 alin. (3) și art. 88¹ alin. (1) din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, excepție ridicată de Valentin Vlad în Dosarul nr. 5.357/1/2008 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 noiembrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea Licenței de concesiune a activității miniere de exploatare a andezitului nr. 1.691/2000, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale și Societatea Comercială „Damiacons” — S.R.L.

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 13, art. 21 alin. (1), art. 24 alin. (1) și al art. 60 alin. (3) din Legea minelor nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Licența de concesiune a activității miniere de exploatare a andezitului nr. 1.691/2000, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale, în calitate de concedent, și Societatea Comercială „Damiacons” —

S.R.L., cu sediul în municipiul Timișoara, str. Orăștie nr. 16, județul Timiș, în calitate de concesionar, în perimetrul Glimboca, situat în localitatea Glimboca, județul Caraș-Severin, prevăzută în anexa*) care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Șeful Cancelariei Primului-Ministru,
Marian Marius Dorin

Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,
Bogdan Găbudeanu

Ministrul mediului și dezvoltării durabile,
Attila Korodi

Ministrul economiei și finanțelor,
Varujan Vosganian

București, 10 decembrie 2008.
Nr. 1.643.

*) Anexa nu se publică, fiind clasificată potrivit legii.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL JUSTIȚIEI
ADMINISTRAȚIA NAȚIONALĂ A PENITENCIARELOR

DECIZIE

pentru aprobarea Instrucțiunilor privind organizarea și desfășurarea activității de securitate și sănătate în muncă în unitățile sistemului administrației penitenciare

Având în vedere prevederile art. 50 alin. (3) din Legea securității și sănătății în muncă nr. 319/2006,

în temeiul art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 1.849/2004 privind organizarea, funcționarea și atribuțiile Administrației Naționale a Penitenciarelor, cu modificările și completările ulterioare,

în baza prevederilor art. 1 alin. (6) din Regulamentul de organizare și funcționare a Administrației Naționale a Penitenciarelor, aprobat prin Ordinul ministrului justiției nr. 2.003/C/2008, cu modificările și completările ulterioare,

directorul general al Administrației Naționale a Penitenciarelor emite prezenta decizie.

Art. 1. — Se aprobă Instrucțiunile privind organizarea și desfășurarea activității de securitate și sănătate în muncă în unitățile sistemului administrației penitenciare, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta decizie.

Art. 2. — Unitățile sistemului administrației penitenciare vor duce la îndeplinire prevederile prezentei decizii.

Art. 3. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, orice dispoziție contrară se abrogă.

Art. 4. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Directorul general al Administrației Naționale a Penitenciarelor,
Ioan Băla

București, 22 septembrie 2008.
Nr. 530.

ANEXĂ

INSTRUCȚIUNI

privind organizarea și desfășurarea activității de securitate și sănătate în muncă în unitățile sistemului administrației penitenciare

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Securitatea și sănătatea în muncă reprezintă un sistem de activități instituționalizate având ca scop asigurarea celor mai bune condiții în realizarea sarcinilor de muncă, apărarea vieții, integrității corporale și sănătății personalului sistemului penitenciar și a altor persoane participante în procesul de muncă.

(2) Asigurarea securității și sănătății în muncă contribuie la întărirea capacității personalului sistemului administrației penitenciare pentru îndeplinirea atribuțiilor de serviciu.

Art. 2. — (1) Prezentele instrucțiuni cuprind direcțiile și modul de aplicare, referitoare la prevenirea riscurilor profesionale, securitatea și sănătatea personalului, eliminarea factorilor de risc de accidentare, informarea, consultarea, instruirea personalului și a reprezentanților acestuia în domeniu, în cazurile particulare, specifice activităților și acțiunilor sistemului administrației penitenciare.

(2) Activitatea de securitate și sănătate în muncă se organizează și se desfășoară în conformitate cu prevederile Legii securității și sănătății în muncă nr. 319/2006, ale Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Legii securității și sănătății în muncă nr. 319/2006, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.425/2006, precum și ale prezentelor instrucțiuni.

Art. 3. — Prezentele instrucțiuni stabilesc un sistem unitar particular de măsuri și reguli obligatorii privind securitatea și sănătatea în muncă în unitățile sistemului penitenciar.

Art. 4. — Măsurile de securitate și sănătate în muncă în unitățile sistemului penitenciar se asigură pentru toate categoriile de lucrători, astfel:

a) funcționarii publici cu statut special și personalul contractual, pe timpul desfășurării activităților de serviciu;

b) cursanții, elevii și studenții, pe timpul desfășurării procesului de învățământ;

c) personalul din afara sistemului penitenciar, pe timpul participării la diferite activități de serviciu desfășurate în unitățile sistemului penitenciar;

d) persoanele private de libertate, pe timpul desfășurării activităților lucrative atât în incinta unităților, cât și în exteriorul acestora.

Art. 5. — Activitățile legate de transportul persoanelor și materialelor se desfășoară cu respectarea prevederilor legale privind circulația pe drumurile publice.

Art. 6. — Activitățile în care se folosesc surse de radiații nucleare se desfășoară cu respectarea prevederilor Normelor de radioprotecție elaborate de Comisia Națională de Control al Activităților Nucleare.

Art. 7. — Activitățile specifice în situații de urgență se desfășoară cu respectarea prevederilor legilor, instrucțiunilor și normelor specifice acestui domeniu.

Art. 8. — Organizarea, coordonarea și controlul activității de securitate și sănătate în muncă, cercetarea, înregistrarea și evidența accidentelor de muncă și a bolilor profesionale, precum și autorizarea din punctul de vedere al securității și sănătății în muncă în unitățile sistemului penitenciar se realizează prin structura internă de prevenire și protecție.

Art. 9. — Fișele posturilor pentru personalul încadrat cuprind în mod obligatoriu atribuțiile și răspunderile ce îi revin acestuia în domeniul securității și sănătății în muncă, corespunzător funcțiilor exercitate.

Art. 10. — (1) Contractele de prestări de servicii încheiate între unitățile sistemului administrației penitenciare și diferiți operatori economici cuprind, distinct, clauze ce revin părților pe linia respectării reglementărilor de securitate și sănătate în muncă.

(2) Contractele de prestări de servicii încheiate între unitățile sistemului administrației penitenciare și diferiți operatori economici, pe linie de securitatea și sănătatea în muncă, trebuie să cuprindă în mod obligatoriu cel puțin următoarele clauze:

a) beneficiarul este obligat să asigure instructajul și condițiile de protecție a muncii, precum și alimentația și echipamentul de protecție pentru persoanele private de libertate și pentru personalul de pază și supraveghere;

b) beneficiarul este obligat să obțină avizele legale (autorizație de funcționare din punctul de vedere al securității și sănătății în muncă, autorizație sanitară, sanitar-veterinară, autorizație de protecția mediului, P.S.I. etc.) înainte de începerea activității cu persoanele private de libertate;

c) în situația în care beneficiarul este răspunzător de conducerea și/sau de organizarea activității care a avut ca urmare producerea accidentului, beneficiarul este obligat să comunice, să cerceteze și să înregistreze accidentul de muncă; cercetarea se face de către o comisie mixtă, conform reglementărilor legale.

(3) Înainte de încheierea oricărui contract de prestări de servicii este obligatorie consultarea reprezentantului structurii interne de prevenire și protecție din unitatea penitenciară.

(4) În cazul în care nu sunt încheiate contracte sau acestea nu prevăd expres clauze cu privire la obligațiile părților pe linia securității și sănătății în muncă, întreaga răspundere privind activitatea de prevenire și protecție revine unității beneficiare a serviciilor.

Art. 11. — (1) Desfășurarea tuturor activităților în cadrul unităților sistemului administrației penitenciare este condiționată de obținerea autorizației de funcționare din punctul de vedere al securității și sănătății în muncă, emisă de structura de specialitate din cadrul Administrației Naționale a Penitenciarelor.

(2) Desfășurarea activităților la operatorii economici cu care unitatea are încheiat contract de prestări de servicii este condiționată de obținerea autorizației de funcționare din punctul de vedere al securității și sănătății în muncă de către aceștia.

Art. 12. — Cheltuielile necesare realizării măsurilor de securitate și sănătate în muncă, inclusiv pentru pregătirea profesională, sunt finanțate din sumele prevăzute cu această destinație în bugetul fiecărei unități, prin grija structurilor de specialitate, cu respectarea instrucțiunilor în vigoare.

Art. 13. — Prezentele instrucțiuni se revizuiesc ori de câte ori este nevoie, în concordanță cu modificările de natură legislativă.

Art. 14. — Sensurile unor termeni și expresii utilizate în prezentele instrucțiuni sunt precizate în anexa nr. 1.

CAPITOLUL II

Organizarea și desfășurarea activității de securitate și sănătate în muncă

SECȚIUNEA 1

Particularități de organizare

Art. 15. — (1) În situația în care în același loc de muncă își desfășoară activitatea personal din mai multe unități, directorii acestora au următoarele obligații:

a) să coopereze în vederea implementării prevederilor privind securitatea și sănătatea în muncă, luând în considerare natura activităților;

b) să își coordoneze acțiunile în vederea protecției personalului și prevenirii riscurilor profesionale, luând în considerare natura activităților;

c) să se informeze reciproc despre riscurile profesionale;

d) să informeze personalul despre riscurile profesionale.

(2) Directorul unității își instruește personalul propriu participant privitor la activitățile specifice, iar directorul unității care organizează activitatea execută instruirea pentru activitatea respectivă.

(3) Directorii unităților au obligația de a încheia un protocol pentru respectarea prevederilor de mai sus. Protocolul cuprinde clauze privind instruirea personalului participant, raportarea, cercetarea și înregistrarea evenimentelor.

(4) În cazul în care nu se încheie protocolul, întreaga răspundere privind activitatea de prevenire și protecție revine unității beneficiare a serviciilor.

Art. 16. — (1) Obligațiile directorilor pentru realizarea măsurilor de securitate și sănătate în muncă sunt cele prevăzute pentru angajator de legislația în vigoare.

(2) La nivelul unităților se întocmește planul de prevenire și protecție, conform modelului prevăzut în anexa nr. 3.

SECȚIUNEA a 2-a

Obligațiile personalului pentru realizarea măsurilor de securitate și sănătate în muncă

Art. 17. — Fiecare persoană este obligată să își desfășoare activitatea în conformitate cu pregătirea și instruirea sa, precum și cu instrucțiunile primite, astfel încât să nu expună la pericol de accidentare sau îmbolnăvire profesională atât propria persoană, cât și alte persoane care pot fi afectate de acțiunile sau omisiunile sale în timpul procesului de muncă.

Art. 18. — (1) Pentru realizarea măsurilor de securitate și sănătate în muncă, personalul are următoarele obligații:

a) să utilizeze corect armamentul, muniția, aparatura, mașinile-unelte, substanțele periculoase și alte echipamente de muncă;

b) să utilizeze corect echipamentul individual de protecție acordat și, după utilizare, să îl înapoieze sau să îl depoziteze la locul destinat pentru păstrare;

c) să nu procedeze la scoaterea din funcțiune, la modificarea, schimbarea sau înlăturarea arbitrară a dispozitivelor de protecție, în special ale mașinilor, aparaturii,

uneltelor, instalațiilor tehnice, și să utilizeze corect aceste dispozitive;

d) să își însușească și să respecte instrucțiunile de exploatare a echipamentelor de muncă, regulile și instrucțiunile specifice elaborate la locul/postul de lucru unde își desfășoară activitatea;

e) să nu execute sarcini de muncă pentru care nu este calificat sau autorizat;

f) să solicite conducătorului locului de muncă, ori de câte ori consideră necesar, detalii cu privire la sarcina de muncă despre care are motive întemeiate să o considere un pericol pentru securitatea și sănătatea sa sau a personalului său, în cazul oricărei deficiențe a sistemelor de protecție;

g) să colaboreze cu directorul sau cu personalul din structura de specialitate din unitate, atâta timp cât este necesar pentru a face posibilă realizarea oricăror măsuri sau cerințe dispuse de structura de specialitate din Administrația Națională a Penitenciarelor, pentru protecția sănătății și securității lucrătorilor;

h) să informeze conducătorul locului de muncă și/sau directorul unității despre accidentele suferite de propria persoană sau de alte persoane despre care are cunoștință.

(2) Obligațiile prevăzute la alin. (1) se aplică, după caz, și celorlalți participanți la procesul de muncă, potrivit activităților pe care aceștia le desfășoară.

SECȚIUNEA a 3-a

Structurile organizatorice în domeniul securității și sănătății în muncă

Art. 19. — Managementul activității de securitate și sănătate în muncă este asigurat de structura de specialitate din Administrația Națională a Penitenciarelor.

Art. 20. — Structura de specialitate din Administrația Națională a Penitenciarelor are următoarele atribuții principale:

a) elaborează politica unităților subordonate Administrației Naționale a Penitenciarelor privind asigurarea securității și sănătății în muncă pentru personalul sistemului administrației penitenciare, în acord cu reglementările existente pe plan național;

b) elaborează acte normative specifice sistemului administrației penitenciare pentru implementarea cerințelor în domeniul securității și sănătății în muncă;

c) coordonează, din punct de vedere metodologic, modul de instruire în domeniul securității și sănătății în muncă, pentru toate categoriile de personal;

d) elaborează materiale de analiză și sinteză pentru informarea conducerii Administrației Naționale a Penitenciarelor și propune măsuri concrete pentru diminuarea sau eliminarea premiselor de accidente și îmbolnăvire profesională, pe baza rapoartelor primite de la unitățile subordonate;

e) analizează propunerile, sesizările, reclamațiile și cererile lucrătorilor din sistemul administrației penitenciare cu privire la condițiile de lucru, modul de cercetare a accidentelor de muncă și a celorlalte aspecte legate de activitatea de securitate și sănătate în muncă și adoptă pentru rezolvarea acestora soluțiile legale adecvate;

f) organizează convocarea anuală cu structurile de specialitate din unitățile sistemului administrației penitenciare;

g) cercetează accidentele colective, generate de evenimente deosebite — avarii sau explozii —, produse în unitățile sistemului administrației penitenciare;

h) avizează dosarele de cercetare a accidentelor de muncă;

i) ține evidența accidentelor de muncă;

j) analizează cauzele producerii accidentelor de muncă și inițiază măsuri pentru prevenirea unor evenimente similare;

k) anual, elaborează și înaintează directorului general al

Administrației Naționale a Penitenciarelor Darea de seamă

privind desfășurarea activității de securitate și sănătate în muncă;

l) propune directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor sesizarea organelor de urmărire penală cu privire la cazurile de încălcare a prevederilor legale considerate infracțiuni.

Art. 21. — Pe linia evaluării activității specifice, structura de specialitate din Administrația Națională a Penitenciarelor are următoarele atribuții:

a) controlează modul de aplicare a legislației naționale și a celorlalte acte normative de securitate și sănătate în muncă;

b) evaluează activitatea de securitate și sănătate în muncă, pentru toate unitățile sistemului administrației penitenciare;

c) autorizează funcționarea unităților sistemului administrației penitenciare în domeniul securității și sănătății în muncă;

d) propune retragerea autorizației de funcționare din punctul de vedere al securității și sănătății în muncă a unităților sistemului administrației penitenciare, dacă nu se respectă condițiile care au stat la baza emiterii acesteia;

e) propune oprirea parțială sau totală a activității ori a funcționării echipamentelor de muncă din unitățile sistemului administrației penitenciare atunci când constată că nu sunt respectate reglementările de securitate și sănătate în muncă, ordinele și dispozițiile pe această linie, întocmește în acest sens procesul-verbal de constatare și oprire parțială/totală a activității, conform anexei nr. 2, și menționează în certificatul constatator;

f) elaborează materiale de analiză și sinteză pentru informarea conducerii Administrației Naționale a Penitenciarelor, în urma desfășurării activităților de evaluare pe linia securității și sănătății în muncă în unitățile sistemului administrației penitenciare.

Art. 22. — Activitatea de securitate și sănătate în muncă în unitățile sistemului administrației penitenciare este organizată de către directorii acestora, astfel:

a) dacă numărul personalului prevăzut în statul de organizare este mai mic de 150 de persoane, directorul unității desemnează o persoană care să se ocupe cu activitatea de securitate și sănătate în muncă;

b) dacă numărul personalului este mai mare sau egal cu 150, se organizează o structură internă de prevenire și protecție, cu funcții distincte în statul de organizare al unității.

Art. 23. — Pentru coordonarea activităților de securitate și sănătate în muncă din unitățile sistemului administrației penitenciare, în Administrația Națională a Penitenciarelor se înființează o structură internă de prevenire și protecție.

Art. 24. — Personalul din compunerea structurii interne de prevenire și protecție menționat la art. 22 și 23 se subordonează nemijlocit directorului unității și desfășoară numai activități de securitate și sănătate în muncă și cel mult activități complementare de prevenirea și stingerea incendiilor și de protecție a mediului.

Art. 25. — Personalul din compunerea structurii interne de prevenire și protecție menționat la art. 22 și 23 trebuie să aibă cel puțin studii postliceale în profil tehnic și un curs în domeniul securității și sănătății în muncă cu o durată de minimum 80 de ore.

Art. 26. — Șefii structurilor interne de prevenire și protecție trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele cerințe minime de pregătire: studii superioare tehnice, curs în domeniul securității și sănătății în muncă cu o durată de cel puțin 80 de ore și curs postuniversitar de evaluare a riscurilor cu o durată de cel puțin 180 de ore.

Art. 27. — Personalul din structura de specialitate din Administrația Națională a Penitenciarelor trebuie să îndeplinească cerințele minime de pregătire corespunzătoare nivelului mediu și/sau superior.

Art. 28. — Personalul din compunerea structurii interne de prevenire și protecție menționat la art. 22 și 23 poate fi funcționar public cu statut special sau personal contractual.

Art. 29. — (1) Personalul din compunerea structurii interne de prevenire și protecție menționat la art. 22 și 23 are obligațiile și atribuțiile prevăzute de reglementările în vigoare.

(2) Personalul menționat la alin. (1) are următoarele atribuții specifice:

a) să propună sistarea activității în cazul în care se constată abateri de la respectarea prevederilor legale în domeniul securității și sănătății în muncă și să transmită procesul-verbal de constatare și oprire parțială/totală a activității la eșalonul care a eliberat certificatul constatator, în vederea înscrierii sistării activității;

b) să controleze lunar sau ori de câte ori este nevoie fiecare loc de muncă din unitate;

c) să comunice directorului unității, în scris, deficiențele constatate în timpul controalelor efectuate la locurile de muncă și să propună măsuri de prevenire și protecție;

d) să verifice periodic, dar nu la mai mult de un an, sau ori de câte ori este nevoie, pe baza măsurărilor efectuate de către organisme sau laboratoarele abilitate, nivelul de încadrare a noxelor în limitele de nocivitate admise pentru locul de muncă și să propună măsuri tehnice și organizatorice de reducere a acestora acolo unde este cazul;

e) să întocmească și să înainteze eșalonului superior, anual, Darea de seamă privind modul de organizare și desfășurare a activității de securitate și sănătate în muncă, conform anexei nr. 4;

f) să întocmească documentele de organizare și conducere a activității de securitate și sănătate în muncă, conform anexei nr. 5.

SECȚIUNEA a 4-a

Organizarea comitetului de securitate și sănătate în muncă

Art. 30. — Comitetul de securitate și sănătate în muncă se constituie în toate unitățile sistemului administrației penitenciare.

Art. 31. — Membrii comitetului de securitate și sănătate în muncă se nominalizează prin decizie a directorului unității, iar componența comitetului se stabilește conform prevederilor art. 58 din normele metodologice, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.425/2006.

Art. 32. — La întrunirile comitetului de securitate și sănătate în muncă participă personalul din compunerea structurii interne de prevenire și protecție menționat la art. 22 și 23, reprezentanții personalului, desemnați conform art. 60 din normele metodologice, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.425/2006, și medicul de medicina muncii.

SECȚIUNEA a 5-a

Funcționarea comitetului de securitate și sănătate în muncă

Art. 33. — Comitetul de securitate și sănătate în muncă își desfășoară activitatea în baza regulamentului de funcționare a unității.

Art. 34. — (1) Directorul unității are obligația să asigure întrunirea comitetului de securitate și sănătate în muncă cel puțin o dată pe trimestru și ori de câte ori este necesar.

(2) Ordinea de zi a fiecărei întruniri este stabilită de către președinte și secretar, cu consultarea reprezentanților personalului, și este transmisă membrilor comitetului de securitate și sănătate în muncă cu cel puțin 5 zile înaintea datei stabilite pentru întrunirea comitetului.

(3) Secretarul comitetului de securitate și sănătate în muncă transmite structurii de specialitate din Administrația Națională a

Penitenciarelor, în termen de 10 zile de la data întrunirii, o copie a procesului-verbal încheiat.

SECȚIUNEA a 6-a

Obligațiile directorului unității referitoare la comitetul de securitate și sănătate în muncă

Art. 35. — Directorul unității furnizează comitetului de securitate și sănătate în muncă toate informațiile necesare privitoare la securitatea și sănătatea în muncă.

Art. 36. — (1) Directorul unității prezintă, cel puțin o dată pe an, comitetului de securitate și sănătate în muncă un raport scris care cuprinde situația securității și sănătății în muncă, acțiunile care au fost întreprinse și eficiența acestora în anul încheiat, precum și propunerile pentru planul de prevenire și protecție ce urmează să se realizeze în anul următor.

(2) Directorul unității transmite raportul prevăzut la alin. (1), avizat de membrii comitetului de securitate și sănătate în muncă, în termen de 10 zile, structurii de specialitate din Administrația Națională a Penitenciarelor.

(3) Directorul unității are obligația să acorde fiecărui reprezentant al lucrătorilor în comitetele de securitate și sănătate în muncă timpul necesar exercitării atribuțiilor specifice conform art. 61 alin. (2) din normele metodologice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.425/2006.

CAPITOLUL III

Pregătirea și instruirea personalului în domeniul securității și sănătății în muncă

SECȚIUNEA 1

Dispoziții generale

Art. 37. — Pregătirea și instruirea personalului în domeniul securității și sănătății în muncă sunt părți componente ale pregătirii profesionale și au ca scop însușirea cunoștințelor și formarea deprinderilor în domeniul securității și sănătății în muncă.

Art. 38. — Instruirea personalului în domeniul securității și sănătății în muncă cuprinde 3 faze:

- a) instruirea introductiv-generală;
- b) instruirea la locul de muncă;
- c) instruirea periodică.

Art. 39. — Costul pregătirii și instruirii/perfecționării personalului se suportă de unitatea din care provine.

Art. 40. — (1) Directorul unității ia măsuri ca instruirea să se execute în locuri special amenajate.

(2) În astfel de locuri special amenajate există tematici de instruire-testare, pe specializări, meserii sau activități.

Art. 41. — (1) Rezultatul instruirii personalului în domeniul securității și sănătății în muncă se consemnează în mod obligatoriu în Fișa de instruire individuală privind securitatea și sănătatea în muncă, conform modelului prevăzut în anexa nr. 6, cu indicarea materialului predat, a duratei și datei instruirii.

(2) Completarea fișei de instruire individuală se face cu pix sau cu stilou, imediat după verificarea instruirii.

(3) După efectuarea instruirii, fișa de instruire individuală se semnează de către persoana instruită și de către cei care au efectuat și au verificat instruirea.

(4) Fișa de instruire individuală se păstrează de către conducătorul locului de muncă și este însoțită de o copie a fișei de aptitudini, completată de către medicul de medicina muncii în urma examenului medical la angajare.

Art. 42. — (1) Pentru persoanele aflate în unitate, directorul stabilește reguli și ia măsuri de instruire și însoțire a acestora în unitatea respectivă.

(2) Pentru personalul din exteriorul unității, care desfășoară activități de prestări de servicii într-o unitate a sistemului

administrației penitenciare, directorul unității beneficiare a serviciilor ia măsuri de asigurare a unei instruiți suplimentare privind activitățile, riscurile și măsurile specifice.

(3) Instruirea prevăzută la alin. (1) și (2) se consemnează în fișa de instruire colectivă privind securitatea și sănătatea în muncă, conform modelului prevăzut în anexa nr. 7.

(4) Fișa de instruire colectivă se întocmește în două exemplare, dintre care un exemplar se păstrează de către structura internă de prevenire și protecție care a efectuat instruirea și celălalt exemplar se păstrează de către personalul instruit sau, în cazul vizitatorilor, de către conducătorul/șeful grupului.

SECȚIUNEA a 2-a

Instruirea introductiv-generală

Art. 43. — Instruirea introductiv-generală se efectuează cu următoarele categorii:

- a) personalul nou-încadrat în muncă;
- b) personalul detașat, mutat sau delegat la o altă unitate;
- c) personalul pus temporar la dispoziție;
- d) elevii și studenții din instituțiile de învățământ;
- e) participanții la diferite forme de pregătire cu o durată mai mare de 30 de zile;
- f) persoanele angajate temporar;
- g) persoanele aflate în unitate, în perioada de probă, în vederea angajării;
- h) persoanele private de libertate care desfășoară activități lucrate.

Art. 44. — (1) Directorul unității stabilește prin instrucțiuni proprii durata instruiți introductiv-generale, care se consemnează în decizia de zi pe unitate și care nu este mai mică de 8 ore.

(2) Sunt exceptate de la prevederile alin. (1) persoanele prevăzute la art. 42, cărora li se prezintă succint activitățile, riscurile și măsurile de prevenire și protecție din unitate.

Art. 45. — (1) În cadrul instruiți introductiv-generale se vor expune, în principal, următoarele probleme:

- a) legislația de securitate și sănătate în muncă;
- b) consecințele posibile ale necunoașterii și nerespectării legislației de securitate și sănătate în muncă;
- c) riscurile de accidentare și îmbolnăvire profesională specifice unității;
- d) măsurile la nivelul întreprinderii și/sau unității privind acordarea primului ajutor, stingerea incendiilor și evacuarea lucrătorilor.

(2) Instruirea introductiv-generală se face pe baza tematicii întocmite de către structura internă de prevenire și protecție și aprobate de către directorul unității.

SECȚIUNEA a 3-a

Instruirea la locul de muncă

Art. 46. — (1) Instruirea la locul de muncă se face după instruirea introductiv-generală și are ca scop prezentarea riscurilor pentru securitate și sănătate în muncă, precum și măsurile și activitățile de prevenire și protecție la nivelul fiecărui loc de muncă, post de lucru și/sau fiecărei funcții exercitate.

(2) Instruirea la locul de muncă se face întregului personal prevăzut la art. 43, inclusiv la schimbarea locului de muncă în cadrul unității.

(3) Instruirea la locul de muncă se efectuează de către conducătorul locului de muncă/activității.

(4) Persoanele care efectuează instruirea la locul de muncă și durata acestora se stabilesc prin decizie a directorului unității.

(5) Durata instruiți la locul de muncă este de 8 ore.

Art. 47. — (1) Instruirea la locul de muncă se efectuează pe baza tematicilor întocmite de structura internă de prevenire și protecție și aprobate de către directorul unității.

(2) Tematicile de prezentare se păstrează la persoanele care efectuează instruirea.

SECȚIUNEA a 4-a

Instruirea periodică

Art. 48. — Instruirea periodică se face întregului personal prevăzut la art. 43 și are drept scop reîmprospătarea și actualizarea cunoștințelor în domeniul securității și sănătății în muncă.

Art. 49. — (1) Instruirea periodică se efectuează de către conducătorul locului de muncă.

(2) Durata unei instruiți periodice este de minimum două ore și include demonstrații practice acolo unde este cazul.

(3) Intervalul dintre două instruiți periodice va fi stabilit prin instrucțiuni proprii, în funcție de condițiile locului de muncă și/sau postului de lucru, și nu va fi mai mare de o lună pentru activitățile direct productive (activități cu mașini și echipamente etc.) și de 6 luni pentru activitățile din operativ.

(4) Pentru personalul tehnico-administrativ intervalul dintre două instruiți periodice va fi de cel mult 12 luni.

Art. 50. — Instruirea periodică se efectuează pe baza tematicilor întocmite de structura internă de prevenire și protecție și aprobate de către directorul unității.

SECȚIUNEA a 5-a

Cazuri particulare de instruire

Art. 51. — (1) În cazul în care persoanele private de libertate desfășoară activități lucrate pentru diferiți beneficiari externi, șeful punctului de lucru are obligația să ceară beneficiarului să efectueze instructajul la locul de muncă al persoanelor private de libertate, dacă acest lucru este specificat în contractul de prestări de servicii, conform instrucțiunilor proprii unității beneficiare, specifice activității desfășurate.

(2) Pentru persoanele private de libertate care desfășoară activități lucrate în interiorul locului de deținere, instruirea acestora se efectuează de coordonatorul locului de muncă și se consemnează în fișa de instruire individuală privind securitatea și sănătatea în muncă sau în fișa de instruire colectivă.

(3) Pentru persoanele private de libertate care nu sunt cuprinse în procesul de muncă, instructajul specific detenției se va face de șeful de tură, conform instrucțiunilor proprii elaborate.

(4) Responsabilul cu securitatea și sănătatea în muncă din unitate, în colaborare cu șeful de tură, are obligația să elaboreze instrucțiuni proprii specifice detenției, ținând seama de actele normative specifice detenției și de cele specifice securității muncii.

(5) Șeful punctului de lucru are obligația să anunțe responsabilul cu securitatea și sănătatea în muncă din unitate despre orice modificare intervenită în echipa sa de lucru și să facă instruirea la locul de muncă, în cazul în care are și atribuții de organizare și conducere a punctului de lucru respectiv.

Art. 52. — Persoanele din afara unității, sosite pentru predarea/primirea echipamentelor de muncă sau a altor materiale, la intrarea în unitatea penitenciară iau cunoștință, pe bază de semnătură, de regulile specifice unității.

SECȚIUNEA a 6-a

Formarea și perfecționarea personalului specializat

Art. 53. — Formarea și perfecționarea personalului cu atribuții în domeniul securității și sănătății în muncă au drept scop pregătirea personalului încadrat sau care exercită aceste atribuții în unitățile sistemului administrației penitenciare.

Art. 54. — Nivelurile de pregătire în domeniul securității și sănătății în muncă necesare pentru dobândirea capacităților și aptitudinilor corespunzătoare efectuării activităților de prevenire și protecție pentru personalul cu atribuții în domeniu sunt următoarele:

- a) nivel de bază;
- b) nivel mediu;
- c) nivel superior.

Art. 55. — Cerințele minime de pregătire în domeniul securității și sănătății în muncă corespunzătoare nivelurilor de bază, mediu și superior sunt stabilite în conformitate cu prevederile art. 48—50 din normele metodologice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.425/2006.

Art. 56. — Formarea, pregătirea și perfecționarea personalului în domeniul securității și sănătății în muncă se realizează prin următoarele forme:

a) cursuri postuniversitare organizate de către instituții abilitate, pe baza unor programe elaborate în colaborare cu ministerele de resort;

b) cursuri de nivel de bază, mediu sau superior, organizate de către furnizori de formare profesională autorizați conform legislației în vigoare;

c) convocări anuale de perfecționare cu structura internă de prevenire și protecție din cadrul Administrației Naționale a Penitenciarelor.

Art. 57. — Structura de specialitate din Administrația Națională a Penitenciarelor organizează, anual, convocări de pregătire cu structura internă de prevenire și protecție din unitățile subordonate, pe baza unei tematici avizate anterior de către directorul Administrației Naționale a Penitenciarelor.

SECȚIUNEA a 7-a

Mijloace de informare, instruire și avertizare

Art. 58. — Directorii unităților sunt obligați să asigure organizarea unei activități permanente de informare, instruire și avertizare în domeniul securității și sănătății în muncă, utilizând mijloacele cu conținut specific: filme, afișe, pliante, cataloage, broșuri, cărți, informări.

Art. 59. — Centrul metodologic de organizare și realizare a informării, instruirii și avertizării la nivelul unităților sistemului administrației penitenciare este structura internă de prevenire și protecție.

Art. 60. — Structura internă de prevenire și protecție gestionează materialele din dotarea sa și întocmește planul anual de activitate, astfel încât tot personalul unității să participe la o activitate din domeniul securității și sănătății în muncă: informare, instruire și prezentări de filme cu tematică de securitate și sănătate în muncă.

Art. 61. — (1) Structurii interne de prevenire și protecție i se vor asigura de către unitate mobilier, mijloace audiovizuale, materiale de instruire și testare, astfel încât să se poată desfășura în mod corespunzător orice formă de instruire.

(2) Dotarea minimă cu mijloace audiovizuale a cabinetului de securitate și sănătate în muncă cuprinde:

- a) aparatură cu redare video, televizor color, videoretroproiector și ecran de proiecție;
- b) calculator, imprimantă;
- c) aparat de fotografiat.

Art. 62. — Materialele de instruire și testare în domeniul securității și sănătății în muncă necesare structurii interne de securitate și sănătate în muncă sunt următoarele:

- a) manuale și cursuri de specialitate, inclusiv cele cu specific sistemului penitenciar;
- b) teste de verificare a cunoștințelor pe meserii sau activități;
- c) reglementări specifice de securitate și sănătate în muncă;
- d) standarde de securitate a muncii;

e) cărți, broșuri, îndrumare, cataloage, pliante, reviste, suporturi de curs destinate instruirii în domeniul securității și sănătății în muncă;

f) filme cu tematică de securitate și sănătate în muncă;

g) casete video, CD-uri, DVD-uri cu filme având tematică de securitate și sănătate în muncă;

h) afișe de securitate și sănătate în muncă.

Art. 63. — Organizarea și dotarea structurii interne de prevenire și protecție cu toate materialele și mijloacele necesare se finanțează conform reglementărilor în vigoare.

CAPITOLUL IV

Comunicarea, cercetarea, înregistrarea și raportarea evenimentelor

SECȚIUNEA 1

Definirea și clasificarea evenimentelor

Art. 64. — Sensurile termenilor și expresiilor „eveniment”, „accident de muncă”, „incident periculos”, „boală profesională”, „accident ușor” și „boală legată de profesiune” sunt cele definite de prevederile art. 5 din Legea nr. 319/2006.

Art. 65. — În sensul prevederilor art. 5 lit. g) din Legea nr. 319/2006 este, de asemenea, accident de muncă:

a) accidentul suferit de persoane aflate în vizită în orice unitate penitenciară;

b) accidentul suferit de orice persoană care îndeplinește sarcini de serviciu, inclusiv în cadrul unor activități culturale, sportive, în țară sau în afara granițelor țării, în timpul și din cauza îndeplinirii acestor sarcini;

c) accidentul survenit în cadrul activităților cultural-sportive sau demonstrative organizate de unitățile sistemului administrației penitenciare și aprobate conform reglementărilor în vigoare, în timpul și din cauza îndeplinirii acestor activități;

d) accidentul suferit de orice persoană din sistemul administrației penitenciare, ca urmare a unei acțiuni întreprinse din proprie inițiativă pentru salvarea de vieți omenești;

e) accidentul suferit de personalul sistemului administrației penitenciare, ca urmare a unei acțiuni întreprinse din proprie inițiativă pentru prevenirea ori înlăturarea unui pericol care amenință avutul public sau privat;

f) accidentul cauzat de activități care nu au legătură cu procesul muncii, dacă se produce la sediul unității ori în alt loc de muncă organizat de directorul acesteia, în timpul programului de muncă, și nu se datorează culpei exclusive a accidentatului;

g) accidentul de traseu, dacă deplasarea s-a făcut în timpul și pe traseul normal de la domiciliul personalului la locul de muncă și invers;

h) accidentul suferit în timpul deplasării de la sediul unității la locul de muncă sau de la un loc de muncă la altul, pentru îndeplinirea unei sarcini de serviciu;

i) accidentul suferit în timpul deplasării de la sediul unității la care este încadrată victima ori de la orice alt loc de muncă organizat de directorul unității la o altă unitate a sistemului penitenciar sau unitate economică/instituție publică, pentru îndeplinirea sarcinilor de serviciu, pe durata normală de deplasare;

j) accidentul suferit înainte sau după încetarea lucrului, dacă victima prelua sau preda uneltele de lucru, locul de muncă, utilajul ori materialele, dacă schimba îmbrăcămintea personală, echipamentul individual de protecție sau orice alt echipament pus la dispoziție de directorul unității, dacă se afla în baie ori în spălător sau dacă se deplasa de la locul de muncă la ieșirea din unitate și invers;

k) accidentul suferit în timpul pauzelor regulamentare, dacă acesta s-a produs în locuri organizate de directorul unității,

precum și în timpul și pe traseul normal spre și de la aceste locuri;

l) accidentul suferit de personalul sistemului administrației penitenciare, delegat pentru îndeplinirea îndatoririlor de serviciu în afara granițelor țării, pe durata și traseul prevăzute în documentul de deplasare;

m) accidentul suferit de personalul sistemului administrației penitenciare care efectuează lucrări și servicii pe teritoriul altor țări, în baza unor contracte, convenții sau în alte condiții prevăzute de lege, încheiate în numele Administrației Naționale a Penitenciarelor de persoane împuternicite în acest sens, cu parteneri străini, în timpul și din cauza îndeplinirii îndatoririlor de serviciu;

n) accidentul suferit de orice persoană care participă la convocări sau urmează cursuri de calificare, recalificare ori perfecționare a pregătirii profesionale, în timpul și din cauza efectuării activităților practice sau aferente stagiului de practică;

o) accidentul determinat de fenomene sau calamități naturale, cum ar fi furtună, viscol, cutremur, inundație, alunecări de teren, trăsnet – electrocutare, dacă victima se afla în timpul procesului de muncă sau în îndeplinirea îndatoririlor de serviciu;

p) dispariția unei persoane în condițiile unui accident de muncă și în împrejurări care îndreptățesc presupunerea decesului acesteia;

q) accidentul suferit de o persoană aflată în îndeplinirea îndatoririlor de serviciu, ca urmare a unei agresiuni;

r) accidentul survenit în timpul misiunilor operative;

s) accidentul în care au fost implicate nave aparținând sistemului administrației penitenciare.

Art. 66. — Accidentele de muncă se clasifică, în raport cu urmările produse și cu numărul persoanelor accidentate, în:

a) accidente care produc incapacitate temporară de muncă de cel puțin 3 zile calendaristice;

b) accidente care produc invaliditate;

c) accidente mortale;

d) accidente colective, când sunt accidentate cel puțin 3 persoane în același timp și din aceeași cauză.

SECȚIUNEA a 2-a

Comunicarea evenimentelor

Art. 67. — Orice eveniment, așa cum este definit la art. 5 lit. f) din Legea nr. 319/2006, se comunică de îndată directorului, de către conducătorul locului de muncă sau de către orice altă persoană care are cunoștință despre producerea acestuia.

Art. 68. — (1) Directorul unității are obligația să comunice evenimentele de îndată, după cum urmează:

a) structurii de specialitate din Administrația Națională a Penitenciarelor, toate evenimentele, așa cum sunt definite la art. 5 lit. f) din Legea nr. 319/2006;

b) asiguratorului, după caz, potrivit prevederilor legale în vigoare privind asigurarea pentru accidente de muncă și boli profesionale, evenimentele urmate de incapacitate temporară de muncă, invaliditate sau deces, la confirmarea acestora;

c) organelor de urmărire penală, după caz, atunci când există indicii privind săvârșirea unor infracțiuni.

(2) Dacă printre victimele evenimentului se află și personal din alte unități din sistemul administrației penitenciare sau al altor angajatori, evenimentul se comunică și acestora de către directorul unității la care s-a produs evenimentul.

(3) Evenimentul produs în condițiile prevăzute la art. 65 lit. d) și e), dacă a avut loc în afara unității și nu a avut nicio legătură cu aceasta, se comunică, conform alin. (1) lit. a), de către orice persoană care are cunoștință despre producerea acestuia.

(4) Orice medic, inclusiv medicul de medicină a muncii, semnalează în mod obligatoriu suspiciunea de boală profesională sau legată de profesiune, depistată cu prilejul prestațiilor medicale, conform prevederilor legale.

(5) Semnalarea prevăzută la alin. (4) se efectuează ierarhic către Administrația Națională a Penitenciarelor, de îndată, la constatarea cazului.

Art. 69. — În cazul accidentelor de circulație produse pe drumurile publice, în care printre victime sunt și persoane aparținând sistemului administrației penitenciare, aflate în îndeplinirea unor sarcini de serviciu, directorul unității care a condus/organizat activitatea solicită organelor de poliție rutieră competente un exemplar al procesului-verbal de cercetare la fața locului, precum și orice alte documente existente, necesare cercetării: copii de pe declarații, foaia de parcurs, ordin de deplasare, schițe, fotografii.

Art. 70. — Comunicarea evenimentelor se face în scris, conform modelului prevăzut în anexa nr. 8, și cuprinde cel puțin următoarele informații:

a) unitatea la care s-a produs evenimentul și, dacă este cazul, unitatea la care este angajat accidentatul;

b) locul unde s-a produs evenimentul;

c) data și ora la care s-a produs evenimentul/data și ora la care a decedat accidentatul;

d) numele și prenumele victimei;

e) datele personale ale victimei: vârsta, starea civilă, copii în întreținere, ocupația, vechimea în ocupație și la locul de muncă;

f) împrejurările care se cunosc și cauzele prezumtive;

g) consecințele evenimentului;

h) numele și funcția persoanei care comunică evenimentul;

i) data comunicării;

j) unitatea sanitară la care a fost internat accidentatul.

Art. 71. — (1) Directorul unității ia măsurile necesare pentru a nu se modifica starea de fapt rezultată din producerea evenimentului până la primirea acordului din partea organelor care efectuează cercetarea, cu excepția cazurilor în care menținerea acestei stări ar genera producerea altor evenimente, ar agrava starea accidentaților sau ar pune în pericol viața personalului și a celorlalți participanți la procesul muncii.

(2) În situația în care este necesar să se modifice starea de fapt rezultată din producerea evenimentului, se fac, după posibilități, schițe sau fotografii ale locului unde s-a produs, se identifică, se ridică și se predau organelor care efectuează cercetarea orice obiecte ce conțin sau poartă o urmă a evenimentului.

(3) Pentru orice modificare a stării de fapt rezultată din producerea evenimentului, directorul unității sau reprezentantul său legal consemnează pe propria răspundere, într-un proces-verbal, toate modificările efectuate după producerea evenimentului.

Art. 72. — (1) Directorul unității la care s-a produs evenimentul comunică de îndată la structura de specialitate din Administrația Națională a Penitenciarelor:

a) incidentul periculos;

b) evenimentul care a avut ca urmare un deces;

c) evenimentul care a avut ca urmare un accident colectiv;

d) evenimentul care a avut ca urmare un accident urmat de invaliditate evidentă;

e) evenimentul care a avut ca urmare un accident urmat de invaliditate;

f) evenimentul care a avut ca urmare un accident urmat de incapacitate temporară de muncă de cel puțin 3 zile calendaristice;

g) evenimentul care a avut ca urmare un accident urmat de incapacitate temporară de muncă mai mică de 3 zile calendaristice;

h) orice eveniment legat de procesul de muncă.

(2) Comunicarea către structura de specialitate a Administrației Naționale a Penitenciarelor cuprinde informațiile prevăzute la art. 70.

SECȚIUNEA a 3-a

Cercetarea evenimentelor

Art. 73. — Cercetarea evenimentelor are drept scop stabilirea împrejurărilor și a cauzelor care au condus la producerea acestora, a reglementărilor legale încălcate, a răspunderilor și a măsurilor ce se impun a fi luate pentru prevenirea producerii altor cazuri similare și, respectiv, pentru determinarea caracterului accidentului.

Art. 74. — (1) Cercetarea evenimentelor este obligatorie și se efectuează imediat după comunicare de către:

a) structura de specialitate din unitatea la care s-a produs evenimentul sau care a condus/organizat activitatea în timpul căreia s-a produs evenimentul, în cazul evenimentelor care au produs incapacitate temporară de muncă;

b) structura de specialitate din unitate sub coordonarea structurii de specialitate din Administrația Națională a Penitenciarelor, în cazul evenimentelor care au produs invaliditate evidentă sau confirmată, deces, accidente colective, incidente periculoase și situații cu persoanele date dispărute;

c) structura medicală competentă, în cazul suspiciunilor de boală profesională și de boli legate de profesiune.

(2) Rezultatul cercetării evenimentului se consemnează într-un proces-verbal.

Art. 75. — (1) Cercetarea evenimentului se face de către o comisie compusă din cel puțin 3 persoane, dintre care una să fie reprezentant al structurii interne de prevenire și protecție, în conformitate cu prevederile prezentelor instrucțiuni.

(2) Comisia de cercetare a evenimentului se numește prin decizie de zi pe unitate de către directorul unității penitenciare.

(3) Persoanele numite în comisia de cercetare a evenimentului trebuie să aibă pregătire tehnică corespunzătoare, să nu fie implicate în organizarea și conducerea locului de muncă unde a avut loc evenimentul și să nu fi avut o responsabilitate în producerea evenimentului.

(4) Dacă în eveniment sunt implicate victime din unități diferite, în comisia de cercetare a evenimentului numită de directorul unității la care s-a produs evenimentul se nominalizează și persoanele numite prin decizie de zi pe unitate de către ceilalți directori.

(5) Directorul unității care a organizat transportul răspunde pentru cercetarea accidentului de circulație produs pe drumurile publice, urmat de incapacitate temporară de muncă, cu respectarea, atunci când este cazul, a prevederilor alin. (4).

(6) Cercetarea evenimentului prevăzut de art. 65 lit. d) și e), dacă a avut loc în afara unității și nu a avut nicio legătură cu aceasta, se efectuează de către angajatorul la care s-a produs evenimentul, inspectoratul teritorial de muncă pe raza căruia s-a produs evenimentul, respectiv de către Inspekția Muncii, conform competențelor stabilite de legislația în vigoare, cu participarea reprezentantului structurii interne de prevenire și protecție.

Art. 76. — (1) Persoanele care efectuează cercetarea evenimentelor au dreptul să ia declarații scrise, să preleveze sau să solicite prelevarea de probe necesare cercetării, să solicite sau să consulte orice acte ori documente existente în cadrul unității, care pot ajuta la cercetarea accidentului, iar directorul acesteia este obligat să le pună la dispoziție în condițiile prevăzute de reglementările în vigoare privind protecția informațiilor clasificate.

(2) În situațiile prevăzute la alin. (1), cheltuielile necesare prelevării și analizării probelor în vederea cercetării se suportă de unitatea la care a avut loc evenimentul, în condițiile reglementărilor în vigoare.

Art. 77. — (1) Termenul de cercetare a evenimentului urmat de incapacitate temporară de muncă este de cel mult 7 zile lucrătoare de la data producerii.

(2) Fac excepție de la prevederile alin. (1) situațiile în care este necesară prelevarea de probe ori efectuarea de expertize, pentru care se poate solicita în scris, argumentat și în termen, ierarhic la structura specificată la art. 74 alin. (1) lit. b), prelungirea termenului de cercetare.

(3) Termenul de cercetare a evenimentelor care au ca urmare deces, invaliditate evidentă, accident colectiv sau situație de persoană dată dispărută, precum și a incidentelor periculoase este de 15 zile lucrătoare de la data producerii acestora.

(4) Fac excepție de la prevederile alin. (3) situațiile în care este necesară eliberarea certificatului medico-legal, prelevarea de probe sau efectuarea de expertize, pentru care structura specificată la art. 74 alin. (1) lit. b) care cercetează evenimentele poate argumenta în scris prelungirea termenului de cercetare.

Art. 78. — (1) În cazul accidentului cu incapacitate temporară de muncă, în urma căruia a intervenit ulterior invaliditate confirmată prin decizie sau decesul victimei, structura de specialitate din unitate, sub coordonarea structurii specificate la art. 74 alin. (1) lit. b), completează dosarul de cercetare întocmit la data producerii evenimentului și întocmește un nou proces-verbal de cercetare bazat pe dosarul astfel completat.

(2) Întocmirea noului proces-verbal de cercetare a accidentului, prevăzut la alin. (1), se face în cel mult 7 zile lucrătoare de la data primirii, de către structura de specialitate din unitatea penitenciară, sub coordonarea structurii specificate la art. 74 alin. (1) lit. b), în baza deciziei de încadrare într-un grad de invaliditate sau a certificatului de constatare medico-legal.

(3) Evenimentul a cărui consecință este invaliditate evidentă se cercetează de către structura de specialitate din unitate, sub coordonarea structurii specificate la art. 74 alin. (1) lit. b), ca eveniment care a produs incapacitate temporară de muncă și, în funcție de consecințele ulterioare ale evenimentului, se procedează conform prevederilor alin. (1) și (2).

Art. 79. — Pentru unele situații neprevăzute în prezentele instrucțiuni, privind cercetarea evenimentelor, structura de specialitate din Administrația Națională a Penitenciarelor stabilește modul în care se efectuează cercetarea acestora.

Art. 80. — (1) Cercetarea evenimentelor se finalizează cu întocmirea unui dosar care cuprinde documentele specificate la art. 122 și îndeplinește condițiile prevăzute la art. 123 din normele metodologice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.425/2006.

(2) Procesul-verbal de cercetare se va întocmi conform anexei nr. 9.

(3) Nota de constatare la fața locului, încheiată imediat după producerea evenimentului de către reprezentantul structurii interne de prevenire și protecție și semnată de către directorul unității, cuprinde precizări legate de: poziția victimei, existența sau inexistența echipamentului individual de protecție, starea echipamentelor de muncă, modul în care funcționau dispozitivele de protecție, închiderea fișei individuale de instructaj prin barare și semnătură, ridicarea de documente sau prelevarea de probe.

Art. 81. — (1) Dosarul de cercetare a evenimentelor se va întocmi astfel:

a) în două exemplare, pentru evenimentele care au produs incapacitate temporară de muncă, dintre care un exemplar se păstrează în arhiva unității care înregistrează accidentul, iar un exemplar se transmite structurii de specialitate din Administrația Națională a Penitenciarelor;

b) în două exemplare, pentru incidentele periculoase și evenimentele care au ca urmare invaliditate evidentă, dintre care un exemplar se păstrează la unitatea care înregistrează accidentul, iar un exemplar se transmite structurii de specialitate din Administrația Națională a Penitenciarelor;

c) în 3 exemplare, pentru evenimentele care au produs invaliditate confirmată prin decizie, deces, accidente colective, dintre care exemplarul original se înaintează organelor de urmărire penală, unde este cazul, un exemplar se transmite la structura de specialitate din Administrația Națională a Penitenciarelor, iar un exemplar se păstrează la unitatea care înregistrează accidentul;

d) în 3 exemplare, pentru evenimentele cercetate de structura de specialitate din Administrația Națională a Penitenciarelor, dintre care exemplarul original se înaintează organelor de urmărire penală, un exemplar se păstrează la structura de specialitate din Administrația Națională a Penitenciarelor și un exemplar se transmite la unitatea penitenciară unde s-a produs evenimentul;

e) în mai multe exemplare, pentru evenimentele care au produs incapacitatea temporară de muncă pentru victime din unități diferite, dintre care exemplarul original se păstrează în arhiva unității care înregistrează accidentul, un exemplar se transmite structurii de specialitate din Administrația Națională a Penitenciarelor și celelalte exemplare se păstrează de către celelalte unități.

(2) Dacă evenimentul a avut loc la beneficiar, un exemplar al dosarului de cercetare va fi transmis și la structura de specialitate din Administrația Națională a Penitenciarelor.

(3) În cazul evenimentelor care au generat accidente urmate de incapacitate temporară de muncă sau al incidentelor periculoase în care faptele comise pot fi considerate infracțiuni, potrivit legii, dosarul de cercetare se încheie în 3 exemplare, dintre care exemplarul original se înaintează organului de urmărire penală, un exemplar se păstrează în unitate, iar un exemplar se transmite la Administrația Națională a Penitenciarelor.

Art. 82. — (1) Dosarul de cercetare, întocmit de comisia numită de către directorul unității, conform competențelor stabilite de prezentele instrucțiuni, se înaintează pentru verificare și avizare, ierarhic, la structura de specialitate din Administrația Națională a Penitenciarelor, în termen de 7 zile lucrătoare de la finalizarea cercetării.

(2) Structura de specialitate din Administrația Națională a Penitenciarelor analizează, avizează și restituie dosarul în cel mult 15 zile lucrătoare de la data primirii acestuia.

(3) În cazul în care structura de specialitate din Administrația Națională a Penitenciarelor constată că cercetarea nu a fost efectuată corespunzător, dispune completarea dosarului și/sau refacerea procesului-verbal de cercetare, după caz.

(4) Comisia de cercetare completează dosarul și întocmește procesul-verbal de cercetare în termen de 5 zile lucrătoare de la data primirii dosarului.

(5) Dacă evenimentul urmat de incapacitate temporară de muncă s-a produs în condițiile prevăzute la art. 81 alin. (3), unitatea sau structura de specialitate din Administrația Națională a Penitenciarelor, după caz, înaintează originalul dosarului de cercetare la organul de urmărire penală imediat după avizarea de către directorul unității sau directorul general al Administrației Naționale a Penitenciarelor.

Art. 83. — (1) Dosarul de cercetare a accidentului de muncă cu invaliditate, înaintat organelor de urmărire penală, se restituie la unitate sau la structura de specialitate din Administrația Națională a Penitenciarelor care a efectuat cercetarea, pentru completare și întocmirea unui nou proces-verbal de cercetare, în cazul în care se produce decesul accidentatului ca urmare a accidentului suferit, confirmat în baza unui act medico-legal.

(2) Dosarul prevăzut la alin. (1) se restituie la unitate sau la structura de specialitate din Administrația Națională a Penitenciarelor în termen de 10 zile lucrătoare de la data solicitării acesteia.

(3) Completarea dosarului prevăzut la alin. (1) și întocmirea noului proces-verbal de cercetare a evenimentului se fac în cel mult 5 zile lucrătoare de la primirea dosarului de către unitate sau structura de specialitate din Administrația Națională a Penitenciarelor.

Art. 84. — (1) Procesul-verbal de cercetare a evenimentului conține capitolele prevăzute la art. 128 și detaliate la art. 129 din normele metodologice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.425/2006.

(2) Procesul-verbal de cercetare a evenimentului se va întocmi conform modelului prevăzut în anexa nr. 9.

Art. 85. — (1) Procesul-verbal de cercetare a unui eveniment se va întocmi astfel:

a) 3 exemplare, în cazul accidentului de muncă urmat de incapacitate temporară de muncă, dintre care un exemplar pentru unitatea penitenciară care înregistrează accidentul, un exemplar pentru structura de specialitate din Administrația Națională a Penitenciarelor și/sau un exemplar pentru asigurator;

b) mai multe exemplare, în cazul accidentului de muncă urmat de incapacitate temporară de muncă în care este implicat personal aparținând unor unități diferite, dintre care pentru fiecare unitate câte un exemplar, și un exemplar pentru structura de specialitate din Administrația Națională a Penitenciarelor;

c) 4 exemplare, în cazul accidentului de muncă urmat de invaliditate, dintre care un exemplar pentru unitatea penitenciară care înregistrează accidentul, un exemplar pentru organul de urmărire penală, un exemplar pentru structura de specialitate din Administrația Națională a Penitenciarelor și/sau un exemplar pentru asigurator;

d) 4 exemplare, în cazul accidentului periculos, accidentului de muncă mortal sau al celui colectiv, precum și în cazul accidentului mortal în afara muncii, dintre care un exemplar pentru unitatea care înregistrează accidentul, un exemplar pentru organul de urmărire penală, un exemplar pentru structura de specialitate din Administrația Națională a Penitenciarelor și/sau un exemplar pentru asigurator.

(2) Procesul-verbal de cercetare poate fi întocmit într-un număr mai mare de exemplare, după caz.

Art. 86. — În cazul în care accidentul de muncă s-a produs la o unitate, alta decât cea care îl înregistrează, un exemplar din procesul-verbal de cercetare se trimite și acesteia.

Art. 87. — În cazul evenimentelor care nu au fost comunicate și cercetate, dar persoana vătămată prezintă un certificat medical cu cod „accident de muncă”, unitatea unde este angajată solicită acesteia o declarație scrisă privind modul și împrejurările în care s-a produs evenimentul și procedează în continuare conform prevederilor prezentelor instrucțiuni.

SECȚIUNEA a 4-a

Înregistrarea și evidența accidentelor de muncă și a incidentelor periculoase

Art. 88. — (1) Înregistrarea accidentelor de muncă și a incidentelor periculoase se face în baza procesului-verbal de cercetare și în conformitate cu prevederile art. 135, 136 și 138 din normele metodologice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.425/2006.

(2) Pentru situațiile neprevăzute în prezentele instrucțiuni, cu privire la înregistrarea accidentelor de muncă, structura de specialitate din Administrația Națională a Penitenciarelor stabilește modul de înregistrare a acestora.

Art. 89. — (1) În baza procesului-verbal de cercetare întocmit de comisia menționată la art. 75 alin. (1), unitatea la care se înregistrează accidentul completează Formularul de înregistrare a accidentului de muncă, denumit în continuare *FIAM*, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

(2) FIAM se completează pentru fiecare persoană accidentată în câte 3 exemplare, care se înaintează spre avizare la structura de specialitate din Administrația Națională a Penitenciarelor care a avizat dosarul de cercetare întocmit de comisia unității.

(3) Verificarea și avizarea FIAM de către structura de specialitate din Administrația Națională a Penitenciarelor se fac în termen de 15 zile lucrătoare de la primirea formularului.

(4) Unitatea la care se înregistrează accidentul anexează un exemplar al FIAM-ului la dosarul sau la procesul-verbal de cercetare și distribuie celelalte exemplare la persoana accidentată și la structura de specialitate din Administrația Națională a Penitenciarelor.

(5) În cazul în care victima unui accident de muncă a fost propusă pentru pensionare, odată cu emiterea deciziei de încadrare într-o grupă de invaliditate se completează un exemplar FIAM care se anexează la dosarul de pensionare ce se înaintează unității/comisiei de expertiză medicală și recuperare a capacității de muncă.

Art. 90. — (1) Toate unitățile din sistemul administrației penitenciare țin evidența evenimentelor proprii în:

a) Registrul unic de evidență a accidentaților în muncă, conform modelului prevăzut în anexa nr. 10;

b) Registrul unic de evidență a incidentelor periculoase, conform modelului prevăzut în anexa nr. 11;

c) Registrul unic de evidență a accidentelor ușoare, conform modelului prevăzut în anexa nr. 12;

d) Registrul unic de evidență a accidentaților în muncă ce au ca urmare incapacitate de muncă mai mare de 3 zile calendaristice, conform modelului prevăzut în anexa nr. 13.

(2) În registrul prevăzut la alin. (1) lit. d) se ține evidența accidentaților în muncă pentru care perioada de incapacitate temporară de muncă este de minimum 4 zile calendaristice, fără a lua în calcul ziua producerii accidentului.

(3) Registrele de evidență se păstrează și se actualizează în permanență.

Art. 91. — (1) În baza FIAM și a proceselor-verbale de cercetare a incidentelor periculoase, structura de specialitate a Administrației Naționale a Penitenciarelor ține evidența tuturor accidentelor de muncă și a incidentelor periculoase înregistrate de unitățile din subordine.

(2) Structura menționată la alin. (1) ține evidența, conform art. 90, în:

a) Registrul unic de evidență a accidentaților în muncă, conform modelului prevăzut în anexa nr. 10;

b) Registrul unic de evidență a incidentelor periculoase, conform modelului prevăzut în anexa nr. 11;

c) Registrul unic de evidență a accidentaților în muncă ce au ca urmare incapacitate de muncă mai mare de 3 zile calendaristice, conform modelului prevăzut în anexa nr. 13.

Art. 92. — (1) În situația în care directorul unității nu este de acord cu concluziile stabilite în procesul-verbal de cercetare a evenimentului sau cu măsura de înregistrare a acestuia, se adresează ierarhic, în termen de 15 zile de la data primirii procesului-verbal de cercetare, structurii de specialitate a Administrației Naționale a Penitenciarelor.

(2) Soluțiile adoptate în urma analizei rămân definitive și se comunică unității, în termen de 21 de zile de la data primirii adreselor.

Art. 93. — Dosarele și procesele-verbale de cercetare a accidentelor de muncă, precum și registrele de evidență se păstrează în arhivă permanent.

Art. 94. — Anual, cu ocazia convocărilor de profil, structurile de securitate și sănătate în muncă din toate unitățile sistemului administrației penitenciare efectuează analiza evenimentelor înregistrate, sub aspectul cauzelor și împrejurărilor în care s-au produs, în baza cărora se stabilesc măsurile de prevenire

necesare, iar rezultatele se comunică celor interesați, în vederea eliminării deficiențelor constatate.

SECȚIUNEA a 5-a

Comunicarea, cercetarea și înregistrarea evenimentelor produse în afara granițelor României, în care este implicat personalul sistemului administrației penitenciare aflat în îndeplinirea sarcinilor de serviciu

Art. 95. — Comunicarea evenimentelor produse în afara granițelor țării, în care sunt implicate persoane din sistemul administrației penitenciare, se face conform prevederilor art. 67—72 și ale art. 143 din normele metodologice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.425/2006.

Art. 96. — (1) Cercetarea evenimentelor produse în afara granițelor țării, în care sunt implicate persoane din sistemul administrației penitenciare, se face conform prevederilor art. 73—87 și ale art. 144 din normele metodologice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.425/2006.

(2) În cazul evenimentelor menționate la alin. (1), care au produs invaliditate confirmată prin decizie, deces, accidente colective, inclusiv în cazul persoanelor dispărute și în cazul incidentului periculos, structura de specialitate din Administrația Națională a Penitenciarelor poate delega reprezentanți care să efectueze cercetarea la fața locului.

Art. 97. — (1) De întocmirea dosarelor de cercetare a evenimentelor răspunde structura de specialitate din Administrația Națională a Penitenciarelor.

(2) Dosarul de cercetare a evenimentelor se întocmește în numărul de exemplare precizat la art. 81 și conține documentele prevăzute la art. 80.

Art. 98. — Înregistrarea și evidența accidentelor de muncă și a incidentelor periculoase se fac de către unitatea din sistemul penitenciar, conform prevederilor secțiunii a 4-a din prezentul capitol.

SECȚIUNEA a 6-a

Comunicarea și cercetarea evenimentelor produse pe teritoriul României, în care sunt implicați cetățeni străini aflați în îndeplinirea îndatoririlor de serviciu

Art. 99. — (1) Orice eveniment produs pe teritoriul României, în care sunt implicați cetățeni străini aflați în îndeplinirea îndatoririlor de serviciu în cadrul sistemului administrației penitenciare, se comunică imediat, ierarhic, la structura de specialitate din Administrația Națională a Penitenciarelor.

(2) Structura de specialitate din Administrația Națională a Penitenciarelor înștiințează misiunea diplomatică sau consulatul țării din care provine persoana accidentată.

Art. 100. — (1) Cercetarea unor astfel de evenimente se face de către comisia stabilită la nivelul structurii de specialitate din Administrația Națională a Penitenciarelor.

(2) La cercetare poate participa un reprezentant al misiunii diplomatice sau al consulatului țării respective.

(3) Termenul de cercetare este cel prevăzut la art. 77.

(4) Dosarul de cercetare cuprinde actele prevăzute la art. 80.

(5) Dosarul de cercetare se întocmește în numărul de exemplare precizat la art. 81 și, în plus, o copie a dosarului original se transmite misiunii diplomatice sau consulatului țării de unde provine accidentatul, de către structura de specialitate din Administrația Națională a Penitenciarelor.

SECȚIUNEA a 7-a

Semnarea bolilor profesionale

Art. 101. — Bolile profesionale, precum și suspiciunile de boli profesionale se semnalează în mod obligatoriu de către toți medicii care depistează astfel de îmbolnăviri, indiferent de specialitate și de locul de muncă, cu prilejul oricărei prestații

medicale: examene medicale profilactice, consultații medicale de specialitate.

Art. 102. — Medicul care suspectează o boală profesională completează fișa de semnalare BP1, prevăzută în anexa nr. 14, și trimite bolnavul cu această fișă la medicul de specialitate, în vederea precizării diagnosticului de boală profesională.

SECȚIUNEA a 8-a

Cercetarea bolilor profesionale

Art. 103. — Cercetarea cauzelor îmbolnăvirilor profesionale, în vederea confirmării sau infirmării lor, precum și stabilirea de măsuri pentru prevenirea altor îmbolnăviri se fac în prezența reprezentantului structurii interne de prevenire și protecție din unitatea unde a fost semnalat evenimentul.

Art. 104. — Cercetarea se finalizează cu redactarea procesului-verbal de cercetare a cazului de boală profesională.

Art. 105. — Procesul-verbal de cercetare a cazului de boală profesională este semnat de toate persoanele care au participat la cercetare, conform competențelor, menționându-se în mod special cauzele îmbolnăvirii, responsabilitatea directorilor unităților și măsurile tehnice și organizatorice necesare pentru prevenirea unor boli profesionale similare.

Art. 106. — În situația în care directorul unității sau/și reprezentantul structurii interne de prevenire și protecție din Administrația Națională a Penitenciarelor nu este/sunt de acord cu concluziile stabilite în procesul-verbal de cercetare ori cu măsura tehnică sau organizatorică formulată, se poate/pot adresa, în scris, în termen de 30 de zile de la data primirii procesului-verbal de cercetare a cazului de boală profesională, structurii medicale competente.

Art. 107. — Soluțiile adoptate în aceste situații se comunică în scris celor interesați, în termen de 20 de zile.

Art. 108. — (1) Procesul-verbal de cercetare a cazului de boală profesională se înregistrează la unitatea unde a fost semnalat evenimentul și se vizează de directorul unității.

(2) Documentul prevăzut la alin. (1) se înmânează directorului unității, medicului de medicina muncii care a efectuat cercetarea, reprezentantului structurii interne de prevenire și protecție din Administrația Națională a Penitenciarelor, medicului care a semnalat boala profesională pentru evidența îmbolnăvirilor profesionale și monitorizarea realizării măsurilor stabilite.

Art. 109. — Pe baza confirmării caracterului profesional al îmbolnăvirii, medicul de medicina muncii care a efectuat cercetarea declară cazul de îmbolnăvire profesională.

Art. 110. — Tabelul bolilor profesionale cu declarare obligatorie este prevăzut în anexa nr. 22 la normele metodologice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.425/2006.

Art. 111. — Intoxicația acută profesională se declară, se cercetează și se înregistrează atât ca boală profesională, cât și ca accident de muncă.

SECȚIUNEA a 9-a

Bolile legate de profesiune

Art. 112. — Tabelul bolilor legate de profesiune este prevăzut în anexa nr. 23 la normele metodologice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.425/2006.

Art. 113. — Bolile legate de profesiune nu se declară; acestea se dispensarizează medical de către personalul competent și se comunică directorilor unităților sistemului penitenciar, în vederea luării măsurilor tehnico-organizatorice de normalizare a condițiilor de muncă.

SECȚIUNEA a 10-a

Alte prevederi

Art. 114. — (1) Victimele sau familiile victimelor unui eveniment urmat de incapacitate temporară de muncă, invaliditate sau deces au dreptul să sesizeze sau să se informeze la structura de specialitate din Administrația Națională a Penitenciarelor cu privire la orice aspect legat de eveniment.

(2) Dacă în urma investigațiilor rezultă că sunt întrunite condițiile unui accident de muncă, structura de specialitate din Administrația Națională a Penitenciarelor ia măsuri pentru efectuarea cercetării în conformitate cu prevederile prezentelor instrucțiuni.

(3) În situațiile prevăzute la alin. (1), structura de specialitate din Administrația Națională a Penitenciarelor răspunde sesizărilor conform prevederilor legale în vigoare.

Art. 115. — (1) În situația în care directorul unității penitenciare, personalul implicat, victimele sau familiile acestora nu sunt de acord cu concluziile stabilite în procesul-verbal de cercetare a evenimentului, se pot adresa structurii de specialitate din Administrația Națională a Penitenciarelor, în termen de 30 de zile calendaristice de la data primirii acestuia.

(2) Soluțiile adoptate în cazul situațiilor prevăzute la alin. (1) se comunică celor interesați în termen de 30 de zile.

SECȚIUNEA a 11-a

Prevederi generale privind supravegherea stării de sănătate a personalului

Art. 116. — Supravegherea sănătății personalului reprezintă totalitatea serviciilor medicale care asigură prevenirea, depistarea, dispensarizarea bolilor profesionale și a bolilor legate de profesiune, precum și menținerea sănătății și a capacității de muncă ale personalului și se asigură prin medicii de medicina muncii supravegherea stării de sănătate a lucrătorilor din sistemul administrației penitenciare.

CAPITOLUL V

Autorizarea funcționării unităților sistemului penitenciar din punctul de vedere al securității și sănătății în muncă

Art. 117. — În vederea asigurării condițiilor de securitate și sănătate în muncă și pentru prevenirea accidentelor și a bolilor profesionale, directorii unităților din sistemul penitenciar au obligația să obțină autorizația de funcționare din punctul de vedere al securității și sănătății în muncă înainte de începerea oricăror activități.

Art. 118. — Autorizarea de funcționare din punctul de vedere al securității și sănătății în muncă este obligatorie pentru toate unitățile sistemului penitenciar, indiferent de natura activităților desfășurate.

Art. 119. — Autorizarea din punctul de vedere al securității și sănătății în muncă se efectuează de către structura de specialitate din Administrația Națională a Penitenciarelor.

Art. 120. — (1) În vederea obținerii autorizației de funcționare din punctul de vedere al securității și sănătății în muncă, directorii unităților din sistemul penitenciar au obligația să transmită structurii de specialitate din Administrația Națională a Penitenciarelor o cerere semnată, completată în două exemplare, conform modelului prevăzut în anexa nr. 15.

(2) Cererea prevăzută la alin. (1) se însoțește de o declarație pe propria răspundere, conform modelului prevăzut în anexa nr. 16, din care rezultă că pentru activitățile declarate sunt îndeplinite condițiile de funcționare prevăzute de legislația specifică în domeniul securității și sănătății în muncă.

(3) Pentru documentele depuse în susținerea cererii se completează opisul prevăzut în anexa nr. 15.

Art. 121. — În vederea autorizării din punctul de vedere al securității și sănătății în muncă, structura de specialitate din

Administrația Națională a Penitenciarelor procedează după cum urmează:

- a) înregistrează cererile de autorizare a funcționării din punctul de vedere al securității și sănătății în muncă;
- b) verifică actele depuse în susținerea acestora, precum și declarația pe propria răspundere prevăzută la art. 120 alin. (2);
- c) completează și emite certificatul constatator, conform modelului prevăzut în anexa nr. 17;
- d) asigură evidența certificatelor constatatoare eliberate, conform modelului prevăzut în anexa nr. 18;
- e) asigură arhivarea documentației în baza căreia s-au emis certificatele constatatoare.

Art. 122. — Certificatul constatator, emis în baza declarației pe propria răspundere, constituie autorizația de funcționare din punctul de vedere al securității și sănătății în muncă și dă dreptul unităților sistemului penitenciar să desfășoare activitățile pentru care au obținut autorizarea.

Art. 123. — (1) În cazul în care în cadrul controalelor se constată abateri de la respectarea prevederilor legale din domeniul securității și sănătății în muncă, structura de specialitate din Administrația Națională a Penitenciarelor propune directorului general sistarea activității/activităților prin întocmirea procesului-verbal de constatare și opinie parțială/totală a activității.

(2) Structura de specialitate din Administrația Națională a Penitenciarelor menționează în certificatul constatator sistarea activității, pe baza procesului-verbal menționat la alin. (1).

Art. 124. — (1) În situația prevăzută la art. 123, directorii unităților din sistemul administrației penitenciare pot relua activitățile numai după ce demonstrează că au remediat deficiențele și au obținut autorizarea conform art. 120.

(2) În situația prevăzută la alin. (1), cererea se însoțește de certificatul constatator eliberat inițial în original.

(3) Structura de specialitate din Administrația Națională a Penitenciarelor menționează în certificatul constatator data reluării activității.

CAPITOLUL VI

Dotarea cu echipament individual de protecție și de lucru

Art. 125. — (1) Prin *echipament individual de protecție* se înțelege orice echipament destinat să fie purtat sau ținut de personal pentru a-l proteja împotriva unuia ori mai multor riscuri care ar putea să îi pună în pericol securitatea și sănătatea la locul de muncă, precum și orice element suplimentar sau accesoriu proiectat în acest scop.

(2) Sunt excluse din definiția prevăzută la alin. (1):

- a) îmbrăcămintea de lucru și uniforme obișnuite care nu sunt proiectate în mod special pentru a proteja securitatea și sănătatea personalului;
- b) echipamentul folosit de serviciile de urgență și salvare;
- c) echipamentul individual de protecție purtat sau folosit de instituțiile de ordine publică pe timpul desfășurării activităților specifice;
- d) echipamentul individual de protecție pentru mijloace de transport rutier;
- e) echipamentul sportiv;
- f) echipamentul de autoapărare sau de descurajare;
- g) dispozitivele portabile pentru detectarea și semnalizarea riscurilor și factorilor nocivi.

Art. 126. — (1) Echipamentul individual de protecție se acordă gratuit personalului unităților din sistemul penitenciar și persoanelor private de libertate aflate în procesul muncii.

(2) Echipamentul individual de protecție se acordă, de asemenea, vizitatorilor, persoanelor din afara sistemului administrației penitenciare, personalului cu atribuții de control

pe timpul desfășurării unor activități care necesită purtarea acestuia.

Art. 127. — (1) Acordarea echipamentului individual de protecție pentru personal se face pe baza documentațiilor de identificare și evaluare a factorilor de risc la locurile de muncă/posturile de lucru din unitățile sistemului administrației penitenciare, conform prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 1.048/2006 privind cerințele minime de securitate și sănătate pentru utilizarea de către lucrători a echipamentelor individuale de protecție la locul de muncă.

(2) Listele orientative și neexhaustive cuprinzând echipamentele individuale de protecție și activitățile care pot necesita utilizarea acestora sunt prevăzute în anexele 2 și 3 la Hotărârea Guvernului nr. 1.048/2006.

(3) Condițiile de utilizare a echipamentului individual de protecție, în special durata purtării, sunt determinate în funcție de gravitatea riscului, de frecvența expunerii la risc, de caracteristicile locului de muncă/postului de lucru și de performanța echipamentului individual de protecție.

Art. 128. — Echipamentul individual de protecție și îmbrăcămintea/echipamentul de lucru se acordă personalului în conformitate cu prevederile actelor normative în vigoare, pe baza documentațiilor de identificare și evaluare a factorilor de risc sau pe baza procesului-verbal întocmit de comisia tehnică a unității din sistemul administrației penitenciare.

CAPITOLUL VII

Acordarea materialelor igienico-sanitare și a alimentației de protecție

Art. 129. — Materialele igienico-sanitare și alimentația de protecție se acordă în mod obligatoriu și gratuit, de către directorii din unitățile sistemului administrației penitenciare, tuturor persoanelor care se află în procesul muncii și se stabilesc de către comisia tehnică.

Art. 130. — Unitățile sistemului administrației penitenciare se dotează cu truse sanitare de acordare a primului ajutor conform reglementărilor ministerului de resort.

Art. 131. — Personalul din unitățile sistemului administrației penitenciare este obligat să utilizeze materialele igienico-sanitare permise, în conformitate cu indicațiile personalului medico-sanitar.

Art. 132. — Locurile de muncă, sortimentele, cantitatea și periodicitatea acordării materialelor igienico-sanitare sunt cuprinse în actele normative specifice sistemului administrației penitenciare.

Art. 133. — Alimentația de protecție se acordă numai în natură și se stabilește de către comisia tehnică a unității printr-un proces-verbal întocmit în baza buletinelor de determinare a noxelor sau de expertizare a condițiilor de muncă, emise de organele abilitate potrivit legislației în vigoare.

Art. 134. — Criteriile și sortimentele de alimente care se acordă în cadrul alimentației de protecție sunt cuprinse în actele normative specifice sistemului administrației penitenciare.

Art. 135. — Achiziționarea materialelor igienico-sanitare și a alimentației de protecție se face prin structura de specialitate din unitățile sistemului administrației penitenciare, pe baza normelor de consum specifice.

CAPITOLUL VIII

Pericolul grav și iminent și zonele cu risc ridicat și specific

Art. 136. — În sensul prezentelor instrucțiuni și în conformitate cu prevederile legale, prin *pericol grav și iminent de accidentare* se înțelege situația concretă, reală și actuală careia îi lipsește doar prilejul declanșator pentru a produce un accident în orice moment.

Art. 137. — La constatarea stării de pericol grav și iminent de accidentare directorul unității dispune măsurile de securitate prevăzute la art. 102—104 din normele metodologice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.425/2006.

Art. 138. — Zonele cu risc ridicat și specific se stabilesc de către directorul unității care ia măsurile corespunzătoare pentru ca, în aceste zone, accesul să fie permis numai personalului care și-a însușit instrucțiunile adecvate.

CAPITOLUL IX

Evaluarea riscurilor de accidentare și îmbolnăvire profesională

Art. 139. — Evaluarea riscurilor de accidentare și îmbolnăvire profesională presupune identificarea tuturor factorilor de risc din sistemul analizat și cuantificarea dimensiunii lor pe baza combinației dintre doi parametri: gravitatea și frecvența consecinței maxime posibile asupra organismului uman.

Art. 140. — Evaluarea riscurilor de accidentare și îmbolnăvire profesională are ca scop asigurarea îmbunătățirii

nivelului securității și protecției sănătății personalului care își desfășoară activitatea în unitățile sistemului administrației penitenciare.

Art. 141. — Evaluarea riscurilor de accidentare și îmbolnăvire profesională se face de către comisia tehnică a unității.

Art. 142. — Directorii unităților au obligația de a evalua riscurile pentru securitatea și sănătatea personalului în conformitate cu prevederile prezentelor instrucțiuni.

CAPITOLUL X

Dispoziții finale

Art. 143. — Prezentele instrucțiuni vor fi duse la îndeplinire de Administrația Națională a Penitenciarelor și de unitățile subordonate.

Art. 144. — La data intrării în vigoare a prezentelor instrucțiuni, orice alte dispoziții contrare se abrogă.

Art. 145. — Anexele nr. 1—18 fac parte integrantă din prezentele instrucțiuni.

*ANEXA Nr. 1
la instrucțiuni*

GLOSAR

Termenii și expresiile folosite în instrucțiuni au următoarele semnificații:

accident care produce incapacitate temporară de muncă (ITM) — accidentul care produce incapacitate temporară de muncă de cel puțin 3 zile calendaristice consecutive, confirmată prin certificat medical;

accident care produce invaliditate (INV) — accidentul care produce invaliditate confirmată prin decizie de încadrare într-un grad de invaliditate, emisă de organele medicale în drept;

accident colectiv — accidentul care produce vătămarea a cel puțin 3 persoane, în același timp și din aceleași cauze, în cadrul aceluiasi eveniment;

accident de muncă de circulație — accidentul survenit în timpul circulației pe drumurile publice sau generat de traficul rutier, dacă persoana vătămată se află în îndeplinirea îndatoririlor de serviciu;

accident de muncă de traseu:

a) accidentul survenit în timpul și pe traseul normal al deplasării de la locul de muncă la domiciliu și invers și care a antrenat vătămarea sau decesul;

b) accidentul survenit pe perioada pauzei regulamentare de masă în locuri organizate de directorul unității penitenciare, pe traseul normal al deplasării de la locul de muncă la locul unde ia masa și invers și care a antrenat vătămarea sau decesul;

c) accidentul survenit pe traseul normal al deplasării de la locul de muncă la locul unde își încasează salariul și invers și care a antrenat vătămarea sau decesul;

accident în afara muncii — accidentul care nu îndeplinește condițiile prevăzute la art. 5 lit. g) și la art. 30 din Legea securității și sănătății în muncă nr. 319/2006;

accident mortal (D) — accidentul în urma căruia se produce decesul accidentatului, confirmat imediat sau după un interval de timp, în baza unui act medico-legal;

autorizare de funcționare din punctul de vedere al securității și sănătății în muncă — asumarea de către directorul unității penitenciare a legalității desfășurării activității din punctul de vedere al securității și sănătății în muncă;

cercetare a bolilor profesionale — procedura efectuată în mod sistematic, cu scopul de a stabili caracterul de profesionalitate al bolii semnalate;

directorul unității penitenciare — reprezentantul legal al unității sistemului administrației penitenciare, care se află în raporturi de muncă ori de serviciu cu lucrătorul respectiv și care are responsabilitatea unității. Termen echivalent cu angajator;

comitet de securitate și sănătate în muncă — organul paritar constituit la nivelul directorului unității penitenciare, în vederea participării și consultării periodice în domeniul securității și sănătății în muncă, în conformitate cu prevederile art. 18 alin. (1)—(3) din Legea securității și sănătății în muncă nr. 319/2006;

comunicare — procedura prin care directorul unității penitenciare comunică producerea unui eveniment, de îndată, structurilor prevăzute la art. 68 din instrucțiuni;

conducător al locului de muncă — persoana competentă desemnată să supravegheze și să îndrume activitatea la un loc de muncă, printre răspunderile sale situându-se și îndeplinirea cerințelor de securitate și sănătate în muncă;

evidență — mijloacele și modalitățile de păstrarea a informațiilor referitoare la evenimentele produse;

executant — persoana implicată nemijlocit în realizarea sarcinii de serviciu;

intoxicație acută profesională — starea patologică apărută brusc, ca urmare a expunerii organismului la noxe existente la locul de muncă;

invaliditate — pierderea parțială sau totală a capacității de muncă, confirmată prin decizie de încadrare într-un grad de invaliditate, emisă de organele medicale în drept;

invaliditate evidentă — pierderea capacității de muncă datorată unor vătămări evidente, cum ar fi un braț smuls din umăr, produsă în urma unui eveniment, până la emiterea deciziei de încadrare într-un grad de invaliditate de către organele medicale în drept;

îndatoriri de serviciu — sarcinile profesionale stabilite în: contractul individual de muncă, regulamentul intern sau regulamentul de organizare și funcționare, fișa postului, deciziile directorului de unitate, dispozițiile scrise ori verbale ale conducătorului direct sau ale șefilor ierarhici ai acestuia;

loc de muncă — locul destinat să cuprindă posturi de lucru, situat în clădirile unităților penitenciare, inclusiv orice alt loc aparținând unității la care personalul are acces în cadrul desfășurării activității;

mediu de muncă — ambianța în care executantul își desfășoară activitatea;

mijloace de producție — totalitatea echipamentelor de muncă (clădiri, instalații, mașini, unelte, mijloace de transport etc.) și a obiectelor muncii (materii prime, produse intermediare etc.) utilizate în procesul de muncă;

personal desemnat — persoana desemnată prin decizie a directorului unității pentru a se ocupa de activitățile de prevenire și protecție. Termen echivalent cu lucrător desemnat;

funcționar public cu statut special, personal contractual, persoană privată de libertate — persoana care își desfășoară activitatea într-o unitate a sistemului administrație penitenciare, potrivit legii. Termen echivalent cu lucrător;

proces de muncă — succesiunea în timp și spațiu a activităților conjugate ale executantului și mijloacelor de producție în cadrul sistemului de muncă, în vederea realizării unui scop unic;

reprezentanți ai personalului cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății personalului — persoanele alese, selectate sau desemnate de lucrători, în conformitate cu prevederile legale, pentru a-i reprezenta pe aceștia în ceea ce privește problemele referitoare la activitatea de securitate și sănătate în muncă;

risc — probabilitatea cu care, într-un proces de muncă, intervine un accident sau o îmbolnăvire profesională, cu o anumită frecvență și gravitate a consecințelor;

sarcină de muncă — totalitatea acțiunilor pe care trebuie să le efectueze executantul în vederea realizării scopului sistemului de muncă;

semnalare a bolilor profesionale — procedura prin care se indică pentru prima oară faptul că o boală ar putea fi profesională;

structura internă de prevenire și protecție — totalitatea resurselor materiale și umane alocate pentru executarea activităților de prevenire și protecție în unitățile sistemului administrației penitenciare. Termen echivalent cu persoană/structură de specialitate pentru executarea activităților de prevenire și protecție — compartiment;

sistem de muncă — sistemul constituit din cele 4 elemente implicate în procesul muncii: executant, sarcină de muncă, mijloace de producție și mediu de muncă;

șef structură internă de prevenire și protecție — șeful structurii de securitate și sănătate în muncă din cadrul unităților sistemului administrației penitenciare. Termen echivalent cu inspector de muncă;

vătămare corporală — afectarea integrității anatomofuncționale și a sănătății unei persoane; este considerată gravă atunci când necesită pentru vindecare mai mult de 60 de zile calendaristice sau a produs una dintre următoarele consecințe: pierderea unui simț sau organ, încetarea funcționării acestora, o infirmitate permanentă fizică ori psihică, slăbirea, avortul, punerea în primejdie sau pierderea vieții persoanei;

zone cu risc ridicat și specific — zonele din cadrul unităților sistemului administrației penitenciare în care au fost identificate riscuri ce pot genera accidente sau boli profesionale cu consecințe grave, ireversibile, respectiv deces sau invaliditate.

*ANEXA Nr. 2
la instrucțiuni*

PROCES-VERBAL de constatare și oprire parțială/totală a activității

Nr. din

La controlul efectuat privind modul de respectare a reglementărilor de securitate și sănătate în muncă la unitatea, din subordinea ANP, am constatat următoarele:

Întrucât cele constatate mai sus prezintă un pericol iminent de accidentare sau de îmbolnăvire profesională a personalului am dispus, în conformitate cu prevederile art. 6 alin. (1) lit. b din Legea nr. 108/1999 pentru înființarea și organizarea Inspecției Muncii, republicată, oprirea parțială/totală a activității la locul de muncă din unitatea, începând cu ora ziua luna anul, cu/fără aplicarea sigiliului nr.

Constatarea s-a făcut în prezența, având funcția de, posesor al B.I./C.I. seria nr., eliberat de

Suspendarea activității rămâne în vigoare până la remedierea totală a deficiențelor constatate.

Drept care s-a încheiat prezentul proces-verbal în două exemplare, dintre care unul s-a predat unității controlate.

Structura internă de prevenire și protecție din ANP,
(Gradul, numele și prenumele, semnătura)

Director unitate,
(Gradul, numele și prenumele, semnătura)

LS.

ANEXA Nr. 3
la instrucțiuniAprob
Director

Unitatea

PLANUL DE PREVENIRE ȘI PROTECȚIE

Nr. crt.	Locul de muncă/postul de lucru	Riscurile evaluate	Măsurile tehnice	Măsurile organizatorice	Măsurile igienico-sanitare	Măsurile de altă natură	Acțiunile în scopul realizării măsurii	Termenul de realizare	Persoana care răspunde de realizarea măsurii	Observații
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

Avizat
C.S.S.M.Întocmit
Structura internă de prevenire și protecțieANEXA Nr. 4
la instrucțiuni**DARE DE SEAMĂ**
privind modul de organizare și desfășurare a activității de securitate și sănătate în muncă

Darea de seamă are următorul conținut:

1. accidentele de muncă potrivit anexei nr. 4.1, care face parte integrantă din prezenta anexă;
2. concluziile rezultate în urma controalelor executate în unitățile penitenciare;
3. modul de asigurare cu echipament individual de protecție, de lucru, alimentație de protecție și materiale igienico-sanitare;
4. fondurile bănești alocate activității de securitate și sănătate în muncă, conform anexei nr. 4.2, care face parte integrantă din prezenta anexă, și modul lor de folosire;
5. asigurarea drepturilor cuvenite personalului care lucrează în condiții deosebite — grele, vătămătoare sau periculoase — spor la solda lunară/salariu de bază, concediu suplimentar de odihnă, program redus de lucru, conform legislației în vigoare;
6. alte probleme care se consideră necesar a fi raportate;
7. evidența unităților subordonate autorizate din punctul de vedere al securității și sănătății în muncă, în cazul în care Darea de seamă este întocmită de structura de specialitate din Administrația Națională a Penitenciarelor.

ANEXA Nr. 4.1
la darea de seamă

Unitatea

Aprobat
Director,**SITUAȚIA ACCIDENTELOR DE MUNCĂ PE ANUL**

Locul accidentului	Numele și prenumele accidentatului	Data accidentului	Tipul accidentului de muncă/Nr. de zile de incapacitate temporară de muncă	Unitatea care a făcut cercetarea și înregistrarea accidentului	Persoana/persoanele care se fac vinovate de producerea accidentului	Măsurile propuse împotriva persoanelor vinovate	Măsuri de prevenire luate în urma accidentului
1	2	3	4	5	6	7	8

Întocmit
Responsabil cu S.S.M,
.....

Unitatea

CHELTUIELI PE LINIE DE SECURITATE ȘI SĂNĂTATE ÎN MUNCĂ

Articolul bugetar	Alineatul bugetar	Denumirea produsului/serviciului	U.M	Cantitatea	Prețul	Valoarea	Suma alocată din bugetul anului 2007	Suma rămasă necheltuită
1	2	3	4	5	6	7	8	9

Avizat
Contabil-șef,

Întocmit
Responsabil S.S.M.,

I. Documentele de organizare și conducere a activității de securitate și sănătate în muncă ce se întocmesc de către structura internă de prevenire și protecție

1. Registrul cu activitatea personală, care conține:

a) atribuțiile funcționale, aprobate de directorul unității penitenciare;

b) planul anual de controale pe linia securității și sănătății în muncă;

c) evidența persoanelor desemnate cu activitatea de securitate și sănătate în muncă din unitate și din unitățile subordonate, unde este cazul;

d) evidența persoanelor care efectuează instruirea de securitate și sănătate în muncă — instruirea la locul de muncă și cea periodică;

e) evidența persoanelor desemnate pentru acordarea primului ajutor în caz de accidentare, alarmarea și evacuarea lucrătorilor, anunțarea serviciilor de urgență — pompieri, ambulanță, oprirea echipamentelor de muncă în caz de constatare a stării de pericol grav și iminent, eliminarea stării de pericol grav și iminent;

f) responsabilitățile și componența comisiilor, stabilite prin ordin de zi pe unitate;

g) evidența persoanelor autorizate să exercite diferite meserii și activități;

h) evidența sancțiunilor aplicate pentru nerespectarea prevederilor legale;

i) evidența folosirii fondurilor bănești alocate activității de securitate și sănătate în muncă;

j) evidența zonelor cu risc ridicat și specific;

k) evidența accidentelor de muncă, a bolilor profesionale, a accidentelor tehnice și avariilor.

2. Evaluarea de risc de accidente de muncă și îmbolnăviri profesionale pentru unitatea/formațiunea militară

3. Planul de prevenire și protecție

4. Planul de acțiune în caz de pericol grav și iminent

5. Registrele unice de evidență a accidentelor de muncă și a incidentelor periculoase

6. Evidența autorizării din punctul de vedere al securității și sănătății în muncă a unităților, după caz.

7. Materialele/tematicile scrise pentru efectuarea instruirilor de securitate și sănătate în muncă — introductiv-generală, la locul de muncă și periodică — și instrucțiunile proprii de securitate a muncii.

8. Alte documente:

a) procese-verbale de autorizare a exercitării meseriilor și a profesiilor conform reglementărilor în vigoare, precum și pentru evaluarea cunoștințelor dobândite în procesul de instruire prin teste, probe practice;

b) procesul-verbal și evidența cu personalul unității care beneficiază de spor la solda de bază — salariul de bază — pentru condiții de muncă grele, vătămătoare sau periculoase, concediu suplimentar de odihnă, program redus de lucru, materiale igienico-sanitare, alimentație de protecție, lista cu echipament individual de protecție;

c) buletine de determinare a noxelor și de expertizare a condițiilor de la locurile de muncă, emise de organe militare/civile abilitate;

d) buletine de verificare și măsurare a rezistenței de dispersie a prizelor de împământare;

e) buletine de verificare și măsurare a radiațiilor nucleare, conform normelor de radioprotecție elaborate de Comisia Națională de Control al Activităților Nucleare.

II. Responsabilitățile și comisiile pe linia securității și sănătății în muncă, ce se numesc prin decizie de zi pe unitate

1. Personalul desemnat să organizeze și să conducă activitatea de securitate și sănătate în muncă se nominalizează prin decizie de zi pe unitate.

2. Responsabilul cu efectuarea instruirii introductiv-generale

3. Persoanele care efectuează instruirea la locul de muncă și cea periodică, precum și duratele acestora sunt conducătorii/șefii locurilor de muncă — compartimente, birouri, ateliere, secții, laboratoare, precum și șefi de subunități.

4. Comisia tehnică de securitate și sănătate în muncă este formată din șeful logisticii, serviciul intern de prevenire și protecție/personalul desemnat, responsabilul cu supravegherea tehnică, medicul unității/medicul de medicina muncii, șeful

compartimentului resurse umane/ofițerul cu activitatea de personal, șeful compartimentului financiar-contabil, reprezentanții personalului cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății în muncă.

Atribuțiile comisiei sunt următoarele:

- a) evaluează riscurile de accidentare și îmbolnăvire profesională din unitate;
 - b) verifică și autorizează persoanele în diferite meserii și activități, conform reglementărilor în vigoare;
 - c) întocmește documentația necesară pentru acordarea drepturilor legale personalului unității care lucrează în condiții deosebite — grele, vătămătoare sau periculoase — spor la salariu, concediu suplimentar de odihnă, program redus de lucru, materiale igienico-sanitare, alimentație de protecție, echipament individual de protecție și de lucru, încadrarea locurilor de muncă în condiții deosebite.
5. Componența comisiei pentru cercetarea evenimentelor se stabilește de către directorul unității penitenciare. Din aceasta fac parte în mod obligatoriu persoane din structura internă de prevenire și protecție.
6. Comitetul de securitate și sănătate în muncă, definit conform cap. II din instrucțiuni.
 7. Personalul autorizat desemnat pentru acordarea primului ajutor în caz de accidentare
 8. Personalul desemnat cu alarmarea și evacuarea lucrătorilor
 9. Personalul desemnat cu anunțarea serviciilor de urgență — pompieri, ambulanță
 10. Personalul desemnat pentru oprirea echipamentelor de muncă în caz de constatare a stării de pericol grav și iminent
 11. Personalul desemnat pentru eliminarea stării de pericol grav și iminent.

*ANEXA Nr. 6
la instrucțiuni*

Unitatea

FIȘĂ DE INSTRUIRE INDIVIDUALĂ privind securitatea și sănătatea în muncă

NUMELE ȘI PRENUMELE

LEGITIMAȚIA, MARCA

GRUPA SANGUINĂ

DOMICILIUL

Data și locul nașterii

Calificarea Funcția

Locul de muncă

Autorizații ISCIR ș.a.

Traseul de deplasare la/de la serviciu

Instruirea la angajare

1. **Instruirea introductiv-generală** a fost efectuată la data de timp de ore,
de către, având funcția de

Conținutul instruirii

.....
(Semnătura celui instruit)

.....
(Semnătura celui care a efectuat instruirea)

.....
(Semnătura celui care a verificat însușirea
cunoștințelor)

2. **Instruirea la locul de muncă** a fost efectuată la data de, loc de muncă/post de lucru,
timp de ore, de către, având funcția de

Conținutul instruirii

.....
(Semnătura celui instruit)

.....
(Semnătura celui care a efectuat instruirea)

.....
(Semnătura celui care a verificat însușirea
cunoștințelor)

3. Admis la lucru

Numele și prenumele conducătorului locului de muncă/activității

Funcția — șef secție, atelier, șantier —

Data și semnătura

ACCIDENT					INCIDENT PERICULOS:	Decizia de încadrare INV	
Colectiv		Individual				Nr./Data	Gr.
Nr. de victime	Din care decedați	I.T.M.	Invaliditate	Deces			
Descrierea împrejurărilor care se cunosc și cauze prezumtive în care s-a produs evenimentul:							
Consecințele evenimentului – în cazul decesului se menționează data și ora decesului:					Starea civilă: C — căsătorit D — divorțat N — necăsătorit		

Directorul unității
.....

ANEXA Nr. 9

Unitatea

PROCES-VERBAL de cercetare a evenimentului

Încheiat astăzi,, la unitatea

I. Noi, comisia formată din
(gradul, numele și prenumele, funcția deținută, unitatea din care face parte)

numită în conformitate cu Decizia nr. din, am procedat, în baza prevederilor Legii securității și sănătății în muncă nr. 319/2006 și a Instrucțiunilor privind organizarea și desfășurarea activității de securitate și sănătate în muncă în sistemul administrației naționale a penitenciarelor la cercetarea împrejurărilor și stabilirea cauzelor accidentului

(colectiv, mortal, cu invaliditate, cu incapacitate temporară de muncă, ușor)
suferit de din unitatea, la data de, ora
(gradul, numele și prenumele)

Cercetarea s-a desfășurat în perioada
(se menționează inclusiv perioadele în care a fost refăcut procesul-verbal, după caz)

în următoarele locații
(se menționează toate locațiile în care s-a desfășurat cercetarea)

La cercetare au mai participat
(gradul, numele și prenumele, funcția deținută, unitatea din care face parte, inclusiv pentru persoanele care au participat la primele cercetări)

Observații:

În cazul în care s-a dispus refacerea procesului-verbal conform prevederilor cuprinse în prezentele instrucțiuni, cap. I se completează cu:

Prin Adresa nr. din a fost solicitată de unitatea prelungirea termenului de cercetare până la data de, din următoarele motive: Termenul de cercetare a fost prelungit cu zile de către structura de specialitate din Administrația Națională a Penitenciarelor

II. OBIECTUL CERCETĂRII

Obiectul cercetării îl constituie accidentul
(colectiv, mortal, cu invaliditate, cu incapacitate temporară de muncă, ușor)

suferit de din unitatea, la data de, ora
(gradul, numele și prenumele)

la
(postul de lucru și locul de muncă unde s-a produs accidentul)

pe timpul desfășurării activității de
(se specifică activitatea principală la care participa victima în momentul producerii accidentului)

III. DATELE DE IDENTIFICARE A UNITĂȚII LA CARE S-A PRODUS EVENIMENTUL

Evenimentul s-a produs la din cadrul unității
(sediul central, secție exterioară, punct de lucru exterior)

Structura internă de prevenire și protecție este formată din, conform Deciziei nr.
din

Unitatea deține Autorizația de funcționare din punctul de vedere al securității și sănătății în muncă nr.
din, eliberată de la data de

Evenimentul s-a produs la din cadrul
(postul de lucru) (locul de muncă)

Starea de fapt din momentul producerii evenimentului a fost/nu a fost modificată.

Observații:

Dacă evenimentul implică victime de la mai multe unități penitenciare, datele de identificare se trec separat pentru fiecare unitate.

În situația în care a fost modificată starea de fapt din momentul producerii evenimentului, se consemnează numărul procesului-verbal întocmit pe propria răspundere de către directorul unității penitenciare și, în baza acestuia, cu ajutorul declarațiilor conducătorului locului de muncă, accidentaților, în cazul în care este posibil, martorilor și verificării altor acte și documente necesare stabilirii împrejurărilor, se reconstituie starea de fapt din momentul accidentului. În acest caz, cap. III se completează cu:

Modificarea stării de fapt a fost impusă de, consemnate în Procesul-verbal nr.
din

Reconstituirea stării de fapt din momentul producerii evenimentului s-a făcut în baza

IV. DATELE DE IDENTIFICARE A ACCIDENTATULUI/ACCIDENTAȚILOR

.....
(gradul, numele și prenumele cu inițiala tatălui)

s-a născut la data de în
(ziua, luna, anul) (satul, comuna, orașul, municipiul, județul, sectorul)

fiul lui și al cu domiciliul în
(prenumele tatălui) (prenumele mamei) (str. nr., satul, comuna, orașul, municipiul, județul, sectorul)

de profesie
(profesia de bază)

Este încadrat în funcția de la
(conform statului) (postul de lucru)

din cadrul din unitatea de la data de
(locul de muncă)

În momentul accidentării desfășura activitatea de
Ultima instruire a fost efectuată de către la data de
(gradul, numele și prenumele, funcția deținută)

Deține Autorizație pentru nr. din, eliberată
de la data de

Este apt/inapt pentru desfășurarea activității de
(ocupația în momentul accidentării)

conform fișei de expunere la riscuri profesionale întocmite de și fișei de aptitudine întocmite
de din, la data de

(medicul de medicina muncii)

Observații:

Dacă evenimentul are ca urmare vătămarea mai multor persoane, datele de identificare se trec separat pentru fiecare accidentat.

V. DESCRIEREA DETALIATĂ A LOCULUI, ECHIPAMENTULUI DE MUNCĂ, A ÎMPREJURĂRILOR
ȘI MODULUI ÎN CARE S-A PRODUS EVENIMENTUL

1. Descrierea detaliată a locului producerii evenimentului

Evenimentul s-a produs
(Se trece denumirea locului unde s-a produs evenimentul.)

Observații:

Se descriu detaliat locația, starea suprafețelor, compunerea generală și mediul de muncă unde s-a produs evenimentul. Se fac referiri concrete la schițe, fotografii, buletine de determinare și alte documente care susțin afirmațiile.

2. Descrierea detaliată a echipamentului de muncă

Observații:

Se descrie detaliat fiecare echipament de muncă ce a fost implicat în producerea evenimentului, cu referire la denumire, compunere, funcționare, durata de exploatare, lucrări de mentenanță, folosindu-se date din cărți tehnice, documente de exploatare, instrucțiuni de utilizare, expertize tehnice, acte de constatare, declarații ale personalului de specialitate și/sau de deservire, manuale de cunoaștere, schițe, fotografii, scheme de funcționare. În acest subcapitol se urmărește descrierea compunerii și funcționării normale a echipamentului de muncă, a modului de exploatare în condiții de siguranță, precum și stabilirea cu exactitate și descrierea operațiunilor de mentenanță la care a fost supus din momentul intrării în exploatare în cadrul unității penitenciare respective, în conformitate cu prevederile actelor normative în vigoare. După fiecare afirmație se specifică actul normativ, numărul articolului, se redă în întregime textul articolelor respective și se indică documentele reale și legale existente sau întocmite la

nivelul unității penitenciare respective, iar dacă acestea nu există se fac mențiuni în cadrul subcapitolului și se precizează persoanele care aveau obligația de a le asigura.

3. Descrierea detaliată a împrejurărilor

Observatii:

Se descriu detaliat împrejurările în care s-a produs accidentul, pornindu-se de la evenimentele anterioare accidentului referitoare la victimă sau la alte persoane care au legătură și oferă o explicație în ceea ce privește modul de producere a accidentului.

Se descriu detaliat toate reglementările aplicate la nivelul unității penitenciare referitoare la modul de repartizare și de către cine a personalului/victimei, lucrările/activitățile pe care victima le executa în mod curent, ordinea de desfășurare a operațiilor, în subordinea cui era repartizată să lucreze, persoana numită în calitate de conducător al locului de muncă, dacă nu era numită, cine avea obligația să-l numească, persoana care asigura instruirea și supravegherea victimei, dacă nu era numită, cine avea obligația să îl numească etc. Se specifică denumirea tuturor materialelor de instruire, cu precizarea numărului articolului și a domeniului de activitate la care se referă, care erau aduse la cunoștință victimei. Se specifică ce măsuri de securitate și sănătate erau stabilite la nivelul postului de lucru respectiv, inclusiv ce echipament individual de protecție era stabilit pentru a fi purtat de către victimă.

În cadrul acestui subcapitol se urmărește descrierea detaliată a procedurilor de lucru uzuale pentru activitatea respectivă, a elementelor sistemului de muncă – executant, sarcină de muncă, mijloace de producție, mediu de muncă – și a legăturilor dintre acestea, în momentul anterior începerii înlănțuirii de cauze-efecte ce a condus la producerea evenimentului și din care să rezulte clar, în subcapitolul următor, dinamica producerii evenimentului.

După fiecare afirmație referitoare la modalitatea de organizare și desfășurare a activităților la postul de lucru unde s-a produs evenimentul, se specifică dacă acțiunea sau inacțiunea este în conformitate cu prevederile actelor normative în vigoare, denumirea actului normativ, numărul articolului, se redă în întregime textul articolelor respective și se indică documentele reale și legale existente sau întocmite la nivelul unității penitenciare respective, iar dacă acestea nu există se fac mențiuni în cadrul subcapitolului și se precizează persoanele care aveau obligația de a le asigura și de a verifica existența acestora.

4. Descrierea detaliată a modului în care s-a produs evenimentul

Observatii:

Se descrie detaliat dinamica producerii evenimentului ca o înlănțuire de tip cauză-efecte. Se detaliază disfuncțiile apărute în cadrul sistemului de muncă, comparativ cu procedurile reglementate la nivelul unității penitenciare. Pentru fiecare disfuncție se specifică denumirea actului normativ încălcat, numărul articolului, se redă în întregime textul articolelor respective și se precizează persoanele care aveau obligația de a asigura respectarea măsurilor de securitate și sănătate stabilite la nivelul unității penitenciare. Dacă pentru situația respectivă nu erau stabilite reglementări proprii, se specifică cine avea obligația de a le stabili.

Se ridică fișa individuală de instructaj și se verifică dacă articolele consemnate în fișă corespund cu meseria sau operațiile pe care le executa persoana accidentată. Din această verificare trebuie să rezulte dacă accidentatul avea sau nu cunoștințe de securitate a muncii prevăzute de legislația în vigoare și instrucțiunile proprii, care ar fi prevenit accidentul dacă erau aplicate. În cazul în care măsurile de prevenire prevăzute la nivelul unității penitenciare nu reveneau prin atribuțiile funcționale ale victimei, se specifică concret cui îi revenea obligația să asigure aceste măsuri la postul de lucru respectiv. În cazul în care legislația în vigoare sau instrucțiunile proprii nu prevăd măsuri de prevenire a evenimentului respectiv, se specifică cui îi revenea obligația să stabilească, conform legii, asemenea măsuri. Se specifică dacă victima purta sau nu echipament individual de protecție adecvat activității ce se desfășura în timpul producerii evenimentului.

În cadrul subcapitolului se urmărește descrierea tuturor acțiunilor, inacțiunilor și efectelor acestora, din care să rezulte cauzele care au dus la producerea evenimentului, precum și persoanele care se fac răspunzătoare de producerea acestuia.

În acest capitol se urmărește ca descrierea locului, echipamentului de muncă, a împrejurărilor și modului în care s-a produs evenimentul să prezinte un tablou fidel, complet și perfect corelat cu situația de fapt, cu declarațiile și cu alte documente aflate la dosar, din care să rezulte clar în continuare cauzele reale care au dus la producerea accidentului, precum și persoanele care se fac răspunzătoare de producerea acestuia.

Referitor la probele de la dosar, în special declarațiile martorilor, se reține faptul că martor este persoana care a luat cunoștință despre eveniment prin simțuri proprii. Persoana care a auzit de la o altă persoană sau chiar de la persoana accidentată despre cele întâmplate nu este considerată martor și nu este util să se ia declarații. Declarațiile se iau de la persoanele cu atribuții de conducere a locului de muncă unde s-a produs accidentul, chiar dacă nu au fost de față în momentul producerii accidentului. Pentru ca o declarație să fie folositoare, este necesar ca cel în cauză să răspundă concret la problemele care lămuresc împrejurările și cauzele evenimentului. Descrierea producerii evenimentului se face numai de către cei care au fost la fața locului sau în apropiere și au văzut personal cele întâmplate.

Fiecarei persoane cu atribuții de conducere i se vor solicita informațiile care interesează comisia: ce măsuri au luat de organizare a postului de lucru, de asigurare a măsurilor prevăzute de legislația în vigoare, când a controlat, ce măsuri a luat și alte date necesare. Toate aceste date trebuie să fie justificate cu documente reale și legale, iar dacă nu are, trebuie să specifice acest fapt.

În toate declarațiile și notele explicative trebuie să se precizeze funcția persoanei respective și relația atribuțională a funcției cu postul de lucru unde s-a produs evenimentul.

VI. URMĂRILE SUFERITE DE PERSOANELE ACCIDENTATE

Observatii:

Se specifică în mod cronologic toate documentele medicale — ale unității sanitare care a acordat asistență medicală de urgență, ale unităților medicale care au efectuat controale medicale periodice, certificate de concediu medical, decizii de încadrare într-un grad de invaliditate emise de comisiile de expertiză medico-militare, respectiv de expertiză medicală și recuperare a capacității de muncă, raportul de constatare medico-legală, din care să rezulte toate diagnosticele, evaluările medicale, tratamentele, intervențiile chirurgicale, deciziile de încadrare într-un grad de invaliditate sau decesul victimei.

În acest capitol se urmărește descrierea detaliată a urmărilor suferite de persoanele accidentate și a evoluției stării de sănătate a acestora, până la refacere completă, încadrare într-un grad de invaliditate sau deces.

VII. CAUZA PRODUCERII EVENIMENTULUI

După cum rezultă din descrierea detaliată a locului, echipamentului de muncă, a împrejurărilor și a modului în care s-a produs evenimentul, precum și din declarațiile și documentele aflate la dosar și din cercetările efectuate la fața locului, cauza directă a producerii evenimentului a fost

Cod:

Observații:

Se stabilește cauza finală aflată cel mai aproape de producerea evenimentului — deces, vătămare, incident periculos.

După descrierea fiecărei cauze se specifică că acțiunea sau inacțiunea contravine reglementărilor legale în vigoare, se specifică actul normativ, numărul articolului și se redă în întregime textul articolelor respective.

Stabilirea codului se face în conformitate cu prevederile legale în vigoare privind completarea Formularului de înregistrare a accidentului de muncă.

VIII. ALTE CAUZE CARE AU CONCURAT LA PRODUCEREA EVENIMENTULUI

După cum rezultă din descrierea detaliată a locului, echipamentului de muncă, a împrejurărilor și a modului în care s-a produs evenimentul, precum și din declarațiile și documentele aflate la dosar și din cercetările efectuate la fața locului, cauzele indirecte ale producerii evenimentului au fost:

1.

Cod:

2.

Cod:

Observații:

Cauzele indirecte se grupează în funcție de elementele sistemului de muncă — dependente de executant, de sarcina de muncă, de mijloacele de producție, de mediul de muncă.

După descrierea fiecărei cauze se specifică că acțiunea sau inacțiunea contravine reglementărilor legale în vigoare, se specifică actul normativ, numărul articolului și se redă în întregime textul articolelor respective.

Stabilirea codului se face în conformitate cu prevederile legale în vigoare privind completarea Formularului de înregistrare a accidentului de muncă.

IX. ALTE CONSTATĂRI FĂCUTE CU OCAZIA CERCETĂRII EVENIMENTULUI**Observații:**

În acest capitol se descriu problemele ce au fost constatate de către comisia de cercetare a evenimentului în unitatea respectivă și care nu au legătură directă cu evenimentul sau alte probleme legate de eveniment, pe care comisia le consideră necesar a fi semnalate, fără însă ca acestea să constituie cauze ale producerii evenimentului.

Problematica se grupează pe locuri de muncă, posturi de lucru și elemente ale sistemului de muncă. După fiecare constatare se face trimitere la reglementările legale în vigoare încălcate și se redă integral textul acestora.

X. PERSOANELE RĂSPUNZĂTOARE DE ÎNCĂLCAREA REGLEMENTĂRIILOR LEGALE

În funcție de încălcările menționate la cap. VII, VIII și IX din prezentul proces-verbal, se fac răspunzătoare următoarele persoane:

1.

(gradul, numele, prenumele, funcția și unitatea)

se face răspunzător de încălcarea reglementărilor legale prevăzute de cap.

(fiecare capitol, pe rând)

punctele, deoarece

(Se trec punctele corespunzătoare fiecărui capitol în care se încadrează.)

(Se explică motivul răspunderii.)

2.

3.

4.

Observații:

La acest capitol se au în vedere următoarele:

1. se trec în ordine toate persoanele răspunzătoare de producerea evenimentului, începând cu persoana care se face răspunzătoare de cauza directă.

2. pentru stabilirea persoanelor răspunzătoare se urmărește să existe o legătură directă între atribuțiile care îi revineau prin funcție cu acțiunea sau inacțiunea întreprinsă de persoana respectivă și cauzele reale care au dus la producerea evenimentului;

3. în cazul fiecărei persoane se menționează în mod obligatoriu funcția pe care este încadrată în unitate, ce atribuții îi revin față de postul de lucru unde s-a produs evenimentul, iar la sfârșit se menționează pe scurt în ce constau răspunderea și vinovăția acesteia;

4. la formularea răspunderilor se are în vedere ca acestea să fie în concordanță cu prevederile legii, astfel încât să rezulte clar aplicarea sancțiunilor contravenționale.

XI. PROPUNERI PENTRU SANȚIUNI ADMINISTRATIVE ȘI DISCIPLINARE

Ca urmare a încălcărilor menționate la cap. VII, VIII și IX și a responsabilităților precizate la cap. X din prezentul proces-verbal, se fac propuneri pentru sancțiuni administrative și disciplinare, după cum urmează:

Observații:

În funcție de răspunderile privind producerea accidentului, menționate la cap. X din prezentul proces-verbal, se propun următoarele sancțiuni administrative și disciplinare:

1.
(gradul, numele, prenumele, funcția și unitatea)

se sancționează cu
(sancțiunea prevăzută de reglementările în vigoare)

în baza prevederilor
(numărul articolului și denumirea actului normativ care prevede sancțiunea)

deoarece
(se explică motivul aplicării sancțiunii)

2.
(gradul, numele, prenumele, funcția și unitatea)

XII. PROPUNERI PENTRU CERCETARE PENALĂ

1. Întrucât abaterile de care se face răspunzător
(gradul, numele, prenumele, funcția și unitatea)

se încadrează ca infracțiune conform prevederilor art. alin. din Legea nr. 319/2006, comisia de cercetare a evenimentului propune deschiderea anchetei penale împotriva acestuia, deoarece
(se motivează propunerea)

2. Întrucât abaterile de care se face răspunzător
(gradul, numele, prenumele, funcția și unitatea)

3. Întrucât abaterile de care se face răspunzător
(gradul, numele, prenumele, funcția și unitatea)

Unitatea urmărește rezultatul anchetei penale a procuraturii de resort sau al hotărârii judecătorești, pe care îl va comunica ierarhic la structura de specialitate din Administrația Națională a Penitenciarelor.

XIII. CARACTERUL ACCIDENTULUI

Accidentul
(mortal, cu invaliditate, cu incapacitate temporară de muncă)

a cărei victimă a fost
(gradul, numele și prenumele cu inițiala tatălui, unitatea)

este accident de muncă și s-a produs în timpul și din cauza îndeplinirii sarcinilor de serviciu, fiind îndeplinite condițiile prevăzute de art. alin. din Legea nr. 319/2006.

Observații:

Datele se completează pentru fiecare victimă.

În situația în care accidentul nu îndeplinește condițiile prevăzute de instrucțiuni și actele normative în vigoare pentru a fi considerat accident de muncă, se face mențiunea corespunzătoare și se dispun măsuri în consecință pentru unitatea/formațiunea militară unde s-a produs evenimentul, în vederea prevenirii unor cazuri asemănătoare.

XIV. UNITATEA CARE ÎNREGISTREAZĂ ACCIDENTUL DE MUNCĂ SAU INCIDENTUL PERICULOS

..... se înregistrează de unitatea
(accidentul de muncă, incidentul periculos)

În conformitate cu prevederile art. alin. din Normele metodologice de aplicare a prevederilor Legii securității și sănătății în muncă nr. 319/2006, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.425/2006, care emite, imediat după primirea procesului-verbal de cercetare, formularul-tip de înregistrare în exemplare, repartizate astfel:

1. exemplarul nr. 1 la
(unitatea care înregistrează evenimentul)

2. exemplarul nr. 2 la
(victima)

3. exemplarul nr. 3 la

4. exemplarul nr. 4 la

Observații:

În baza procesului-verbal de cercetare se completează formularul de înregistrare a accidentului de muncă într-un număr de exemplare pentru fiecare victimă, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

În situația în care accidentul nu îndeplinește condițiile prevăzute de instrucțiuni pentru a fi considerat accident de muncă, se face mențiunea corespunzătoare și se dispun măsuri în consecință pentru unitatea unde s-a produs evenimentul, în vederea prevenirii unor cazuri asemănătoare.

**XV. MĂSURI DISPUSE PENTRU PREVENIREA ALTOR EVENIMENTE SIMILARE
ȘI PERSOANELE RESPONSABILE PENTRU REALIZAREA ACESTORA**

1.
Termen: Răspunde:

2.
Termen: Răspunde:

**XVI. NUMĂRUL DE EXEMPLARE ÎN CARE S-A ÎNCHEIAT PROCESUL-VERBAL
DE CERCETARE ȘI REPARTIZAREA ACESTORA**

1. exemplarul nr. 1 — cu piese originale — la Parchetul militar
(unde este cazul)

2. exemplarul nr. 2 la
(eșalonul superior)

3. exemplarul nr. 3 la
(unitatea care înregistrează accidentul)

4. exemplarul nr. 4 la
(în situația în care sunt mai multe victime ce aparțin unor unități diferite)

XVII. NUMELE ȘI SEMNĂTURA PERSOANELOR CARE AU EFECTUAT CERCETAREA

COMISIA

Președinte,

.....
(gradul, numele și prenumele)

Membri:

.....
(gradul, numele și prenumele)

XVIII. VIZA DIRECTORULUI UNITĂȚII

Directorul unității,

.....
(gradul, numele și prenumele)
L.S.

Observații:

În situația în care directorul unității care a numit comisia de cercetare a evenimentului este de acord cu toate concluziile, propunerile, sancțiunile și măsurile comisiei, semnează și ștampilează procesul-verbal în cadrul acestui capitol. În caz contrar, dispune refacerea cercetării, cu condiția încadrării în termenele stabilite de instrucțiuni.

**XIX. VIZA ȘEFULUI STRUCTURII DE SPECIALITATE DIN ADMINISTRAȚIA NAȚIONALĂ
A PENITENCIARELOR**

Șeful structurii de specialitate din ANP,

.....
(gradul, numele și prenumele)
L.S.

Observații:

Acest capitol se regăsește în procesul-verbal numai în situația evenimentelor cercetate de către structura de specialitate din Administrația Națională a Penitenciarelor, conform competențelor stabilite de prezentele instrucțiuni, caz în care cap. XIX înlocuiește cap. XVIII.

**REGISTRUL UNIC DE EVIDENȚĂ A ACCIDENTELOR UȘOARE
ÎN UNITATEA**

Nr. crt	Numele și prenumele accidentaților	A	Locul de muncă al victimei (secție, atelier, subunitate)	B	C	Împrejurările și cauzele accidentării	D	Data/ora accidentării	Felul accidentului		
									F	G	E
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11

Semnificația coloanelor din tabel este următoarea:

A — Date personale

— vârstă;

— stare civilă;

— ocupație;

— vechime în ocupație;

— vechime la locul de muncă.

B — Locul unde s-a produs accidentul

C — Activitatea care a produs accidentul

D — Efecte asupra organismului

E — Observații

F — Cu incapacitate de muncă (nr. de zile, dar mai puțin de 3)

G — Cu incapacitate de muncă (dar mai puțin de o zi)

**REGISTRUL UNIC DE EVIDENȚĂ A ACCIDENTAȚILOR ÎN MUNCĂ CE AU CA URMARE
INCAPACITATE DE MUNCĂ MAI MARE DE 3 ZILE CALENDARISTICE
ÎN UNITATEA**

Nr. crt.	Numele și prenumele accidentaților	A	Locul de muncă al victimei (secție, atelier, subunitate)	B	C	Împrejurările și cauzele accidentării	D	E	Data terminării incapacității de muncă prin:			F T P	G	H
									Reluarea activității	I	Deces			
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14

Semnificația coloanelor din tabel este următoarea:

A — Date personale

— vârstă;

— stare civilă;

— ocupație;

— vechime în ocupație;

— vechime la locul de muncă.

B — Locul unde s-a produs accidentul

C — Activitatea care a produs accidentul

D — Efecte asupra organismului

E — Data/ora accidentării

F — Data comunicării la eșalonul superior

T: Transmis

P: Primit (numele persoanei)

G — Perioada calendaristică

H — Nr. de zile ITM (de lucru)

I — Invaliditate nr./data deciziei/grad invaliditate

Unitatea

FIȘA DE SEMNALARE BP1

Către:

I. Numele

Prenumele

Data nașterii: anul luna ziua

Actul de identitate: seria nr. CNP

Profesia

Încadrat la

Adresa

Diagnosticul prezumtiv.....

Agentul cauzal

Ocupația care a generat boala

Vechimea în ocupația respectivă

Semnătura și parafa medicului,
.....II. Diagnosticul de profesionalitate precizat
.....
.....
.....Semnătura și parafa
medicului de medicina muncii,
.....

Data completării:

Anul luna ziua

Unitatea

I. Către ADMINISTRAȚIA NAȚIONALĂ A PENITENCIARELOR	II. CERERE Pentru autorizarea/desfășurării activității din punctul de vedere al securității și sănătății în muncă Sediul social Sediul secundar În afara sediului	III. ADMINISTRAȚIA NAȚIONALĂ A PENITENCIARELOR IV. Nr. intrare Data
V. 1. Unitatea militară: 2. cu sediul în: localitatea, str. nr. județ/sector, telefon, fax, e-mail 3. prin, în calitate de director al 4. obiectul cererii: autorizarea desfășurării din punctul de vedere al securității și sănătății în muncă la: — sediul social — sediul secundar — în afara sediului		
Reprezentantul structurii interne de prevenire și protecție/personalul desemnat din unitatea penitenciară (gradul, numele și prenumele)		

1. Activități pentru care solicit autorizarea de funcționare din punctul de vedere al securității și sănătății în muncă

1.1. Unitatea

Nr. de persoane:

Adresa:

Denumirea activității	Cod CAEN	Autorizată anterior*)

1.2. În afara garnizoanei

*) Se completează data și legea în baza căreia s-a eliberat autorizația.

Adresa	Denumirea activității	Autorizată anterior*)	Nr. de persoane

În afara sediului unității, alte locații

Denumirea activității	Nr. de persoane

Mențiuni privind sistarea activității

Denumirea activității	Locul desfășurării activității	Nr. și data actului

Măsuri luate pentru remedierea deficiențelor care au condus la sistarea activității

Pentru obținerea autorizării depun actele menționate în opisul de documente.

Data	Semnătura
------------	-----------------

*) Se completează data și legea în baza căreia s-a eliberat autorizația.

Opisul cu documentele solicitate pentru autorizarea de funcționare din punctul de vedere al securității și sănătății în muncă

Nr. crt.	Denumirea actului	Nr. și data actului/Emitentul	Nr. file
Total file:			

NOTĂ:

Pct. III și IV se completează de către structura care efectuează autorizarea unității/formațiunii militare în cauză.

*ANEXA Nr. 16
la instrucțiuni*

Unitatea

I. Către ADMINISTRAȚIA NAȚIONALĂ A PENITENCIARELOR	II. DECLARAȚIE PE PROPRIA RĂSPUNDERE	III. ADMINISTRAȚIA NAȚIONALĂ A PENITENCIARELOR
		IV. Nr. intrare Data
<p>1. DIRECTORUL UNITĂȚII (gradul, numele și prenumele) domiciliat în, telefon, act de identitate B.I./C.I. (adresa), eliberat de Poliția la data de, în calitate de</p> <p style="text-align: center;">în temeiul Legii securității și sănătății în muncă nr. 319/2006</p> <p style="text-align: center;">2. DECLAR PE PROPRIA RĂSPUNDERE</p> <p>că, de la data prezentei, activitățile pentru care se solicită autorizare de funcționare din punctul de vedere al securității și sănătății în muncă se vor executa în conformitate cu prevederile Legii nr. 319/2006 și alte altor reglementări din domeniul securității și sănătății în muncă.</p>		
Data	Semnătura	

NOTĂ:

Pct. III și IV se completează de către unitatea care efectuează autorizarea.

ROMÂNIA
MINISTERUL JUSTIȚIEI
ADMINISTRAȚIA NAȚIONALĂ A PENITENCIARELOR

CERTIFICAT CONSTATATOR NR. 100

emis în temeiul art. 13 lit. c) din legea 319/2006, art. 6, alin.(1), lit. b și art. 9 din Legea pentru înființarea și organizarea Inspecției Muncii nr. 108/1999 republicată, eliberat în baza declarației pe propria răspundere, înregistrată cu nr..... din

Persoana juridică - Penitenciarul cu sediul în

Prezentul certificat constatator atestă că s-a înregistrat declarația pe propria răspundere conform căreia, Penitenciarul îndeplinește condițiile de funcționare specifice securității și sănătății în muncă pentru activitățile declarate:

Nr. crt.	Denumirea activității	Cod CAEN	Adresa la care se desfășoară activitatea
1.			
2.			

DIRECTOR GENERAL

Data eliberării:
ziua luna anul

*) Anexa nr. 17 este reprodusă în facsimil.

Nr. crt.	Denumirea activității	Cod CAEN	Locația la care se desfășoară activitatea	Semnătura reprezentantului	Semnătura reprezentantului
				Structura internă de prevenire și protecție din ANP	Structura internă de prevenire și protecție din ANP desemnată
				Data sistării activității	Data reluării activității

ANEXA Nr. 18
la instrucțiuni

Unitatea ...

**REGISTRUL DE EVIDENȚĂ
a certificatelor constatatoare emise**

Nr. crt.	Unitatea	Sediul unității	Activitatea autorizată la sediu	Nr. de persoane	Locația de bază	Activitatea autorizată la locația de bază	Nr. de persoane	Activitatea autorizată în alte locații	Nr. de persoane	Data emiterii certificatului

MINISTERUL INTERNELOR ȘI REFORMEI ADMINISTRATIVE

ORDIN
pentru aprobarea Regulamentului-cadru de organizare și funcționare
a inspectoratelor de jandarmi județene

În temeiul art. 7 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Internelor și Reformei Administrative, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, și al art. 18 alin. (1) din Legea nr. 550/2004 privind organizarea și funcționarea Jandarmeriei Române,

ministrul internelor și reformei administrative emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul-cadru de organizare și funcționare a inspectoratelor de jandarmi județene, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Șefii inspectoratelor de jandarmi județene dispun întreprinderea măsurilor necesare pentru elaborarea

regulamentelor unităților pe care le conduc, în conformitate cu prevederile regulamentului-cadru prevăzut la art. 1.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I:

Art. 4. — Prezentul ordin intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul internelor și reformei administrative,

Cristian David

București, 22 octombrie 2008.
Nr. 637.

REGULAMENT-CADRU
de organizare și funcționare al Inspectoratului de Jandarmi Județean¹⁾

Ministerul Internelor și Reformei Administrative
Jandarmeria Română
Inspectoratul de Jandarmi Județean.....
Nr. din

Secret de serviciu
(după completare)
Exemplar unic

Aprob.

Inspectorul general al Jandarmeriei Române

REGULAMENT
de organizare și funcționare al Inspectoratului de Jandarmi Județean

CAPITOLUL I
Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Inspectoratul de Jandarmi Județean este constituit și funcționează potrivit prevederilor Legii nr. 550/2004 privind organizarea și funcționarea Jandarmeriei Române, pe baza statului de organizare aprobat de ministrul internelor și reformei administrative prin Ordinul nr. din..... .

(2) Inspectoratul a fost înființat conform Ordinului ministrului internelor și reformei administrative nr.

Art. 2. — (1) Conform legii, Inspectoratul de Jandarmi Județean ... este o unitate destinată să organizeze, să conducă și să coordoneze activitățile specifice pentru îndeplinirea atribuțiilor ce revin Jandarmeriei Române în zona de responsabilitate corespunzătoare teritoriului județului

(2) Cu aprobarea prealabilă a ministrului internelor și reformei administrative și la ordinul Inspectoratului General al Jandarmeriei Române, unitatea poate acționa în altă zonă a țării decât cea de responsabilitate permanentă, în funcție de situația operativă existentă, în condițiile legii.

Art. 3. — Întreaga activitate din cadrul inspectoratului se desfășoară exclusiv pe baza și în executarea legii, sub autoritatea și controlul Ministerului Internelor și Reformei Administrative și Inspectoratului General al Jandarmeriei.

Art. 4. — Inspectoratul de Jandarmi Județean este unitate bugetară cu personalitate juridică, condusă de un inspector-șef care are calitatea de ordonator terțiar de credite.

Art. 5. — Interesele Inspectoratului de Jandarmi Județean în fața instanțelor judecătorești și a altor autorități jurisdicționale sunt reprezentate de către consilierul juridic al acestei structuri, în condițiile legii.

Art. 6. — Inspectoratul de Jandarmi Județean poate angaja și presta, la cerere, pe bază de contract sau comandă fermă, în condițiile legii, servicii pentru persoane juridice ori pentru persoane fizice.

Art. 7. — (1) În îndeplinirea atribuțiilor și sarcinilor specifice, Inspectoratul de Jandarmi Județean și structurile subordonate acestuia cooperează cu celelalte structuri ale Ministerului Internelor și Reformei Administrative, cu structuri ale Sistemului Național de Apărare, Ordine Publică și Siguranță Națională și cu alte instituții ale statului, cu organizații, instituții și autorități ale administrației publice locale din zona de responsabilitate, asociații și organizații neguvernamentale, cu alte persoane juridice, precum și cu persoane fizice, în condițiile legii. În relațiile cu acestea, inspectoratul este reprezentat de inspectorul-șef sau de înlocuitorul legal.

(2) Diagrama principalelor relații ale inspectoratului este prevăzută în anexa nr. 1.

CAPITOLUL II
Organizarea inspectoratului

Art. 8. — (1) Inspectoratul de Jandarmi Județean are o structură militară, strict ierarhizată, stabilită prin statul de organizare aprobat de ministrul internelor și reformei administrative.

(2) Conform statului de organizare, Inspectoratul de Jandarmi Județean are în componență structura de comandament, organizată pe servicii, compartimente, detașamente, companii, secții, plutoane, posturi, grupe, structuri de specialiști montane, navale, de suport logistic, medical sau de altă natură, constituite conform legii.

(Se trece organizarea inspectoratului județean.)

Art. 9. — (1) Personalul Inspectoratului de Jandarmi Județean este format din ofițeri, maiștri militari, subofițeri și personal contractual.

(2) Relațiile de informare și conlucrare dintre compartimentele Inspectoratului de Jandarmi Județean se stabilesc în scopul asigurării îndeplinirii misiunilor și sarcinilor.

(3) Organizarea Inspectoratului de Jandarmi Județean este prevăzută în anexa nr. 2.

Art. 10. — Pentru îndeplinirea sarcinilor specifice, la nivelul Inspectoratului de Jandarmi Județean sunt constituite consilii, comisii, comitete sau asociații, ale căror structură, competențe și obiect de activitate sunt reglementate prin ordine și instrucțiuni și care sunt nominalizate anual prin ordin de zi pe unitate.

Art. 11. — Circuitul informațiilor operative și de interes general în cadrul Inspectoratului de Jandarmi Județean se desfășoară, conform prevederilor legale, prin compartimentele cu atribuții pe linie de secretariat și documente clasificate, relații cu publicul și arhivă.

CAPITOLUL III
Atribuțiile inspectoratului de jandarmi județean

Art. 12. — Inspectoratul de Jandarmi Județean este subordonat nemijlocit Inspectoratului General al Jandarmeriei Române și este destinat planificării, organizării, conducerii și executării misiunilor specifice și îndeplinirii atribuțiilor ce revin Jandarmeriei în zona de responsabilitate corespunzătoare teritoriului județului ori în altă zonă stabilită prin ordin al Inspectorului General al Jandarmeriei Române, cu aprobarea prealabilă a ministrului internelor și reformei administrative.

¹⁾ Conținutul fiecărui capitol sau secțiune poate fi completat ori modificat în funcție de competențele, atribuțiile și specificul fiecărui inspectorat.

CAPITOLUL IV Conducerea

Art. 13. — (1) Conducerea nemijlocită a Inspectoratului de Jandarmi Județean este exercitată de un inspector-șef, numit în funcție prin ordin al inspectorului general al Jandarmeriei Române. În îndeplinirea atribuțiilor funcționale, acesta se consultă și este sprijinit permanent de un prim-adjunct și un adjunct, denumiți în continuare *adjuncți*, numiți în funcție prin ordin al inspectorului general al Jandarmeriei Române.

(2) Pentru aplicarea prevederilor legale, a regulamentelor militare, a ordinelor și instrucțiunilor eșaloanelor superioare, inspectorul-șef emite ordine obligatorii pentru personalul din subordine.

Art. 14. — Conducerea inspectoratului este exercitată pe baza prevederilor legilor, a regulamentelor militare, a ordinelor și instrucțiunilor ministrului internelor și reformei administrative și inspectorului general al Jandarmeriei Române, asigurându-se:

a) menținerea unei înalte stări morale și de pregătire a efectivelor;

b) obținerea, analiza și exploatarea oportună a datelor situației operative din zona de responsabilitate și de la obiectivele din competență;

c) luarea la timp a deciziei asupra executării misiunilor și transmiterea acestora la subordonați;

d) asigurarea multilaterală a efectivelor și acțiunilor;

e) organizarea și funcționarea continuă a legăturilor;

f) organizarea și menținerea unei cooperări neîntrerupte;

g) controlul și îndrumarea permanentă a subordonaților.

Art. 15. — Activitatea de conducere trebuie să respecte principiile managementului, să realizeze eficient atribuțiile de prevedere, planificare, organizare, comandă, coordonare și control, să se utilizeze tehnicile moderne de automatizare și informare, să se caracterizeze prin continuitate și suplețe, inițiativă și curaj.

Art. 16. — (1) Dreptul de a ordona întrebuințarea efectivelor inspectoratului, în vederea îndeplinirii misiunilor, îl au:

a) ministrul internelor și reformei administrative, secretarul de stat — șef al Departamentului ordine și siguranță publică și inspectorul general pentru întreaga unitate;

b) inspectorul-șef, până la valoarea unui pluton de jandarmi.

(2) În situații deosebite, când există pericolul iminent al producerii unor acțiuni ce pot afecta grav ordinea și liniștea publică, precum și în cazul unor calamități sau catastrofe, inspectorul-șef poate ordona, la nevoie, întrebuințarea unor forțe mai mari, raportând ulterior eșalonului superior.

Art. 17. — Inspectorul-șef conduce și coordonează întreaga activitate desfășurată de comandamentul inspectoratului și structurile din subordine și răspunde în fața conducerii Inspectoratului General al Jandarmeriei Române și Ministerului Internelor și Reformei Administrative.

Art. 18. — Inspectorul-șef răspunde de realizarea și menținerea unei înalte capacități combative a structurilor subordonate, de folosirea judicioasă a forțelor și mijloacelor la dispoziție, precum și de dotarea și înzestrarea acestora.

CAPITOLUL V Atribuțiile fiecărui compartiment de muncă²⁾

CAPITOLUL VI Dispoziții finale

Art. 19. — Inspectorul-șef și adjuncții săi sunt obligați să asigure cunoașterea temeinică a prevederilor prezentului regulament de către întregul personal din subordine, în părțile ce îi privesc, și să urmărească îndeplinirea integrală a acestora.

Art. 20. — Adjuncții inspectorului-șef și șefii compartimentelor subordonate din structura inspectoratului de jandarmi județean întocmesc fișele posturilor pentru personalul din subordine, în termen de 10 zile de la aprobarea prezentului regulament. Acestea se vor păstra la nivelul fiecărui compartiment.

Art. 21. — Atribuțiile inspectorului-șef și ale adjuncților acestuia sunt cele prevăzute în anexele nr. 3—5, după caz. Acestea pot fi modificate sau completate prin ordin al inspectorului general al Jandarmeriei Române.

Art. 22. — Anexele nr. 1—5 fac parte integrantă din prezentul regulament.

Art. 23. — (1) Prezentul regulament intră în vigoare la data de

(2) Cu aceeași dată, orice dispoziții interne contrare se abrogă.

Inspectorul-șef al Inspectoratului de Jandarmi Județean

(gradul, numele și prenumele)

ANEXE³⁾

²⁾ Se vor trece atribuțiile fiecărui compartiment din structura inspectoratului județean. Compartimentele sunt structurate pe servicii, birouri, companii, secții, plutoane și grupe.

Pentru fiecare compartiment vor fi precizate:

— obiectivele de realizat, derivate din obiectivul general al inspectoratului;

— sarcinile specifice de îndeplinit;

— competențele și responsabilitățile;

— relațiile cu celelalte compartimente.

³⁾ Se completează cu:

— diagrama principalelor relații ale inspectoratului;

— organigrama inspectoratului;

— fișele posturilor din conducerea unității.

ACTE ALE OFICIULUI ROMÂN PENTRU DREPTURILE DE AUTOR

OFICIUL ROMÂN PENTRU DREPTURILE DE AUTOR

DECIZIE

de constituire a Comisiei de negociere a Metodologiei privind stabilirea remunerațiilor cuvenite titularilor de drepturi de autor și drepturi conexe pentru retransmiterea prin cablu

Având în vedere Cererea organismelor de gestiune colectivă UCMR-ADA (Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor din România — Asociația pentru Drepturi de Autor), DACIN SARA (Drepturi de autor în cinematografie și audiovizual — Societatea autorilor români din audiovizual), COPYRO (Societatea de gestiune colectivă a drepturilor autorilor de opere scrise), VISARTA (Societatea de gestiune colectivă a drepturilor de autor în domeniul artelor vizuale), CREDIDAM (Centrul român pentru administrarea drepturilor artiștilor interpreți), UPFR (Uniunea Producătorilor de Fonograme din România), UPFAR-ARGOA (Uniunea Producătorilor de Film și Audiovizual din România — Asociația Română pentru Gestiunea Operelor Audiovizuale) și ADPFR (Asociația pentru Drepturile Producătorilor de Fonograme din România), înregistrată la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor cu nr. 9.566 din 24 noiembrie 2008, precum și Referatul nr. SDG/3.130 din 28 noiembrie 2008 al Direcției registre, gestiune colectivă și relații publice,

conform dispozițiilor art. 13 lit. h), art. 98 alin. (1) lit. i), art.105 alin.(1) lit. h), art. 106³ alin. (1) lit. h), art. 121 alin. (1) coroborate cu art. 123¹ alin. (1) lit. g) și art. 131 alin. (1)—(3) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, cu modificările și completările ulterioare,

în baza prevederilor art. 7 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 401/2006 privind organizarea, funcționarea, structura personalului și dotările necesare îndeplinirii atribuțiilor Oficiului Român pentru Drepturile de Autor,

directorul general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor emite următoarea decizie:

Art. 1. — Se constituie Comisia de negociere a Metodologiei privind stabilirea remunerațiilor cuvenite titularilor de drepturi de autor și drepturi conexe pentru retransmiterea prin cablu, după cum urmează:

• câte un reprezentant al UCMR-ADA (Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor din România — Asociația pentru Drepturi de Autor), DACIN SARA (Drepturi de autor în cinematografie și audiovizual — Societatea autorilor români din audiovizual), COPYRO (Societatea de gestiune colectivă a drepturilor autorilor de opere scrise), VISARTA (Societatea de gestiune colectivă a drepturilor de autor în domeniul artelor vizuale), CREDIDAM (Centrul român pentru administrarea drepturilor artiștilor interpreți), UPFR (Uniunea Producătorilor de Fonograme din România), UPFAR-ARGOA (Uniunea Producătorilor de Film și Audiovizual din România — Asociația Română pentru Gestiunea Operelor Audiovizuale) și ADPFR

(Asociația pentru Drepturile Producătorilor de Fonograme din România), pe de o parte, și

• câte un reprezentant al ACC (Asociația de comunicații prin cablu) și al Societății Comerciale UPC Romania — SRL, pe de altă parte.

Art. 2. — Comisia constituită potrivit art. 1 are obligația să desfășoare negocierile în conformitate cu dispozițiile art. 131¹ și art. 131² alin. (1) și (2) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, cu modificările și completările ulterioare, pe o durată de maximum 30 de zile calendaristice de la data constituirii.

Art. 3. — Comisia își va stabili programul întâlnirilor, pe care îl va comunica Oficiului Român pentru Drepturile de Autor.

Art. 4. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, în conformitate cu dispozițiile art. 131 alin. (2) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare.

Directorul general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor,
Rodica Pârvu

București, 2 decembrie 2008.
Nr. 228.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC
— Prețuri pentru anul 2009 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Zile de apariție/săptămână	Greutate medie/apariție (grame)	Valoare (TVA 9% inclus)/lei		
					12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	750	5	50	800	210	75
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	90	1	50	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	5	60	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	800	5	15	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	7.200	5	50	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	400	5	25	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	60	1	30	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	—	2.500	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	—	3.500	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial Partea I bis se multiplică pe bază de comandă.

Începând cu anul 2009 se sistează apariția publicației Repertoriul legislației României.

ANUNȚ

În vederea contractării de abonamente la publicațiile legislative ale „Monitorului Oficial” R.A., vă solicităm să transmiteți comenzile dumneavoastră către distribuitorii autorizați menționați pe site-ul www.monitoruloficial.ro sau direct la fax 021.318.51.15 ori e-mail: abonamente_monitor@ramo.ro, până cel târziu pe data de 15 a lunii anterioare perioadei de abonare, iar plata integrală a comenzii, până cel târziu pe data de 22 a lunii anterioare perioadei de abonare.

Vă stăm la dispoziție pentru informații suplimentare la telefon 021.318.51.28, 021.318.51.29, fax 021.318.51.15, e-mail: abonamente_monitor@ramo.ro

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul de vânzări și informare, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 323001